

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget)

Redegørelse af 11. marts 2004 for ligestillingsindsatsen i 2003 og Perspektiv- og handlingsplan for 2004.

(Redegørelse nr. R 9).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

FORORD:

Som minister for ligestilling er det mit mål at piger og drenge, kvinder og mænd frit skal kunne vælge det liv, de hver især ønsker.

Den enkeltes ressourcer skal værdsættes og køn må ikke udgøre en barriere i hverken arbejdslivet eller privatlivet. Også kvinder skal have lov til at blive ledere og mænd skal have plads til at være fædre.

For at nå dette mål skal det for det første sikres, at der ikke kønsdiskrimineres og for det andet, at der sættes ind med konkrete aktiviteter dér hvor skoen trykker og hvor der er ligestillingsproblemer.

Som ny minister i 2001 havde jeg en række prioriteringer for ligestillingsarbejdet, som jeg mente, der skulle sættes fokus på. I løbet af 2002 blev prioriteringerne omsat til praktisk politik, for eksempel i form af en række handlingsplaner. Og i 2003 blev prioriteringerne omsat til konkrete aktiviteter.

I år har jeg valgt at prioritere arbejdet, så der kun er to nye indsatsområder. Det har jeg gjort, fordi jeg finder det helt afgørende, at skabe plads til at gå i dybden med de indsatsområder, som er blevet sat i gang. Det er vigtigt, at aktiviteterne bliver flerårige, så vi kan høste gevinsterne ved en langsigtet indsats. En sådan strategi sikrer, at de politiske tiltag får tid til at slå rod og blomstre.

Det betyder, at jeg igen i år vil arbejde med bekæmpelse af vold mod kvinder, handel med kvinder, integration, ungdom og kønsroller samt kvinder i ledelse, forskning og kommunalpolitik som særlige indsatsområder for ligestillingsarbejdet. Desuden vil jeg arbejde med at gøre arbejdsmarkedet mindre kønsopdelt – blandt andet for at mindske lønforskellene mellem kvinder og mænd. Af nyt vil jeg i år sætte

mænd og ligestilling samt en aktiv og ligestillet alderdom på programmet.

Derudover vil jeg også i det kommende år intensivere arbejdet med at motivere andre til at arbejde med køn indenfor deres ansvarsområder. Hvis kønsmainstreamingarbejdet skal have effekt kræver det samarbejde med andre institutioner, typisk ministerier, hvad enten det for eksempel gælder ligestilling på arbejdsmarkedet eller i integration af nye danskere. Med den indsat vil jeg sikre at ligestillingsindsatsen får en langsigtet og permanent virkning, og at den bredes ud til at omfatte samtlige politikområder.

REGERINGENS LIGESTILLINGSPOLITISKE MÅLSÆTNING:

Regeringen ønsker at skabe lige muligheder for kvinder og mænd. Målet er, at kvinder og mænd opfattes som ligeværdige og får lige muligheder for at vælge. Regeringen vil derfor arbejde for at nedbryde de barrierer, der forhindrer den enkelte kvinde og mand i at leve det liv, de ønsker. Regeringen ønsker respekt for forskellighed og respekt for det enkelte menneskes personlige valg. Ligestilling er en væsentlig del af det danske demokrati.

Værdier i ligestillingsarbejdet

Der er liv i ligestillingsdebatten. Meningerne er mange og delte, men sådan skal en levende, vedkommende og nuanceret debat være. En sådan debat skaber nemlig nuancerede og kvalificerede løsninger.

Ligestilling er en forudsætning for et ægte demokrati og de centrale værdier i ligestillingsarbejdet er *retfærdighed*, *ligeværd*, *selvbestemmelse* og *retten til forskellighed*.

Retfærdighed er en helt grundlæggende værdi i ligestillingspolitikken, og den bygger på et menneskesyn om, at alle er *ligeværdige*. Det er for eksempel ikke retfærdigt, at der ikke er ligeløn når en kvinde og en mand laver det samme eller når en far ikke kan få forældremyndigheden over sit barn, alene fordi han er mand.

Det er også en vigtig ligestillingspolitisk værdi, at hverken kvinder eller mænd presses til at træffe bestemte valg. Den enkelte skal have mulighed for selv at bestemme over sit liv. Derfor er det også nødvendigt at sørge for, at individer har *selvbestemmelse* over deres eget liv. Regeringen skal for eksempel ikke bestemme hvor meget orlov kvinden eller manden tager – det må

være op til familien selv at vurdere. Det individuelle valg skal sikres. Men når det er sagt, er det også vigtigt at holde sig for øje, at der kan være barrierer, der forhindrer det frie valg. Meget tyder for eksempel på, at det er sværere for kvinder at blive ledere og for mænd at tage orlov. Derfor skal ligestillingspolitikken sigte på at fjerne barriererne, så der reelt er et frit valg.

Når regeringen sætter det enkelte menneske i centrum er det fordi, det kræver forskellige indsatser og initiativer at sikre kvinder og mænd lige muligheder for at vælge det liv de ønsker. Det er en fundamental ligestillingspolitisk forudsætning at sikre *retten til forskellighed*. Kvinder og mænd lever på mange måder det samme liv, men forskelligheden mellem kvinder og mænd skal anerkendes. Vi skal ikke blive ens – vi skal blive lige. Forskelligheden er vigtig for den enkelte og for samfundet. Det gælder både forskelle i etnicitet, køn og alder, og ressourcerne anvendes optimalt, hvis forskellene bruges positivt.

INDSATSOMRÅDERNE FOR 2004:

Lighed i ledelse, politik og forskning

De kvindelige topledere i det private erhvervsliv udgør 4 %. Under en 1/3 af medlemmerne i de danske kommunalbestyrelser er kvinder og andelen af kvindelige forskere ligger på ca. 1/5, mens kun ca. 10 % af professorerne er kvinder.

Det er et problem for kvinderne og for det danske samfund, at der er så få kvinder på toppen af hierarkiet. Samfundet er bedst tjent med, at bruge alle ressourcerne – også dem, som veluddannede og højt kvalificerede kvinder besidder.

Regeringen har sat skub i udviklingen og intensiveret fokus på alle tre indsatsområder. Det handler ikke længere om at drøfte om det er et problem, eller om at identificere de barrierer, der er skyld i at billedet ser ud som det gør. Nu handler det om, hvad der kan gøres for at ændre billedet.

Det er regeringens opfattelse, at man opnår de bedste resultater ved at etablere et samarbejde og skabe dialog direkte med institutionerne og virksomhederne. Udfordringen er at informere, motivere, komme med gode råd, og i samarbejde finde frem til de gode eksempler og gøre dem synlige for alle. Derved kan fokus flyttes fra barriererne til de gode eksempler og dét, vi kan lære af dem.

Kvinder i ledelse i det private erhvervsliv

Målet i forhold til erhvervslivet er, at gøre det synligt, at det er god forretning at få flere kvinder i ledelsen.

Samarbejdet med organisationer og virksomheder fortsætter med nye initiativer og møderækken om centrale spørgsmål for god forretningsstrategi fortsættes. Derudover vil en række andre aktiviteter finde sted, herunder en konference med temaet »Kvinder i virksomhedsledelse« på den internationale kvindedag den 8. marts 2004.

Samarbejdet med andre europæiske lande vil ligeledes fortsætte med henblik på at samle de europæiske erfaringer, primært inden for rekrutteringen af kvinder til ledelse. Resultaterne herfra vil blive præsenteret i 2004.

Kvinder i politik

Kønssammensætningen i kommunalpolitik er meget skæv. Målet for det kommunalpolitiske initiativ er derfor, at der skal flere kvinder i kommunalpolitik til kommunalvalget i 2005 og på længere sigt.

I 2003 blev der i samarbejde med kommunalpolitikere i hele landet indsamlet viden om hvilke initiativer, der kan fremme kvinders andel i kommunalbestyrelser. Indsatsen i 2004 vil derefter sigte på, at udbrede denne viden i form af gode råd og konkrete forslag til, hvordan kvindeandelen øges i kommunalbestyrelser. I 2004 vil arbejdet med kortlægning af kvinders deltagelse blive fulgt op af en europæisk undersøgelse.

Kvinder i forskning

Danmark har et bemærkelsesværdig lavt antal kvindelige forskere – ikke mindst i forhold til mange af de lande, vi normalt sammenligner os med og det er regeringens mål at få ændret på den skæve kønsbalance.

Indsatsen i 2004 vil fokusere dels på de få kvindelige forskere og professorer, og dels på den store talentmasse af unge kvinder, som er en del af rekrutteringsgrundlaget, men som ikke vælger en forskerkarriere i dag. Derudover skal mulighederne i den nye universitetslov vurderes og det skal klarlægges, hvilke metoder der kan tages i brug for at styrke ligestillingsarbejdet hele vejen til toppen på universiteterne.

Der vil i 2004 blive afholdt en konference i samarbejde med Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, om hvordan vi får flere kvinder i forskning. Her er det målet, at nå frem

til en række forslag og gode råd til hvad ledelsen på universiteterne, forskere og andre involverede parter kan gøre for at forandre situationen.

Desuden vil der i 2004 blive nedsat en tænketank, der skal fremkomme med idéer til hvordan udviklingen kan vendes og hvad det vil kræve.

Målrettet integration i et kønsperspektiv

Kønsmæssig ligestilling blandt etniske minoriteter i Danmark er et af regeringens vigtige mål med integrations- og ligestillingsarbejdet. Ligestilling mellem kønnene er en af de demokratiske værdier vi bygger vores samfund på, og respekten for det enkelte menneske skal i fokus. Fordelene ved kulturel mangfoldighed skal synliggøres, men det skal samtidig stå klart, at indsatsen skal baseres på grundlæggende principper som ligestilling mellem kønnene og selvbestemmelse for den enkelte.

Ulighedene mellem kvinder og mænd i mange grupper af etniske minoriteter er store og adskiller sig på flere områder fra de ligestillingsproblemer, de etniske danske kvinder og mænd oplever. En afgørende betingelse for ligestilling mellem kønnene er, at kvinder opnår økonomisk uafhængighed. Det var en central ligestillingspolitisk opgave for danske kvinder i 60'erne og 70'erne og det er nu et område, der skal sættes i fokus for de etniske minoritetskvinde. Det er derfor afgørende at se på, hvordan flere etniske kvinder kan deltage på arbejdsmarkedet.

Aktiviteterne i 2004 vil tage udgangspunkt i handlingsplanen for en indsats mod tvangsægteskaber, tvangslignende ægteskaber og arrangerede ægteskaber.

Desuden vil regeringen generelt prioritere en kønsdifferencieret integrationsindsats, blandt andet ved at få flere etniske kvinder på arbejdsmarkedet og fremme deltagelse og fastholdelse af især minoritetsdrengene i forskellige typer af uddannelsesforløb.

En anden central ligestillingsmæssig udfordring indenfor grupperne af etniske minoriteter handler om at gøre de unge opmærksomme på kulturforskellene på ligestillingsområdet. Kultur og kønsrollemønstre hænger sammen og grupperne af unge med anden kulturbaggrund, har stor risiko for at opleve konflikter mellem deres forældres kultur og opdragelse og det samfund, som de unge gennem skole og kammerater lærer at kende.

En del af indsatsen vil derfor være at skabe debat blandt de unge om blandt andet ægte-

skab, forhold til familien, forventninger til piger og drenge, valg af uddannelse og karriere osv.

Vold mod kvinder

Hvert år bliver 65.000 kvinder udsat for vold eller trusler om vold, i 2/3 af tilfældene kommer volden fra deres nuværende eller tidligere partner. Hvert år overværer 29.000 børn, at deres mor udsættes for vold i hjemmet. Omkring 2000 kvinder og lige så mange børn opholdt sig i 2002 på landets kvindekrisecentre.

Det er regeringens mål at bekæmpe denne vold og støtte de kvinder og børn der udsættes for den. Regeringen har derfor siden marts 2002 styrket indsatsen til bekæmpelse af vold mod kvinder, særligt gennem implementering af handlingsplanen mod vold mod kvinder.

Der er i alt afsat over 100 millioner kroner til den samlede indsats. Aktiviteterne har været rettet mod, at hjælpe de kvinder og børn der udsættes for vold, at være proaktiv i forhold til at bryde voldscirklen og behandle voldsudøverne samt at skabe en debat i det offentlige rum for at bryde tabuet omkring vold i hjemmet.

Aktiviteterne i 2004 vil sigte bredt og der er flere målgrupper. Blandt andre skal medarbejderne på krisecentrene uddannes for bedre at kunne støtte voldsramte kvinder med etnisk minoritetsbaggrund. Fagfolk vil, på regionale seminarer, samle op og bygge videre på den oplysningskampagne der blev afviklet i vinteren 2002-2003, derudover vil der blive publiceret værktøjskasser, målrettet 5 forskellige grupper fagfolk. Medier og samfund skal mobiliseres blandt andet i forbindelse med lanceringen af en national database om vold mod kvinder. Database vil kunne give et helt aktuelt billede af voldens omfang og karakter. Desuden vil der fortsat sættes fokus på forskning og indsamling af viden, blandt andet gennem en undersøgelse af baggrunden for voldelige danske mænds import af udenlandske kvinder.

Handel med kvinder

En stadig stigende gruppe af udenlandske kvinder er ofre for kvindehandel. Ofrene transporteres til landet af organiserede bagmænd, som isolerer kvinderne og fastholder dem i et udbytningforhold. Kvinderne er oftest bange for at udtale sig af frygt for represalier fra bagmændene og er også bange for at kontakte politiet.

Mindst 120.000 kvinder og børn er, ifølge EU-Kommissionen, ofre for menneskehandel i de vesteuropæiske lande og den organiserede kri-

minalitet på dette område er voksende. En stor del af kvinderne kommer fra Østeuropa. I Danmark anslås det, at der findes mellem 2.000 og 2.500 udenlandske prostituerede, hvoraf en del er ofre for kvindehandel.

Det er regeringens klare mål at forhindre at kvinder handles til Danmark, ligesom det er målet at støtte de kvinder, der allerede er blevet ofre for kvindehandel. Regeringen lancerede i december 2002 på den baggrund en handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel. Handlingsplanen omfatter konkrete initiativer til støtte for ofrene her i Danmark og til forebyggelse af handel og gen-handel af kvinderne. I et bredt samarbejde med Ngo'er og organisationer blev handlingsplanens aktiviteter iværksat i 2003.

Indsatsen mod kvindehandel fortsætter i 2004. Aktiviteterne vil rette sig mod støtte og rådgivning til ofrene for kvindehandlen, herunder støtte på gadeplan og forberedt hjemsendelse samt videreuddannelse af fagfolk med henblik på at styrke samarbejdet til støtte af ofrene og bekæmpelse af kvindehandlen. Derudover skal der i løbet af 2004 indsamles dokumentation og viden om kvindehandel og effekten af den styrkede indsats vil blive vurderet, blandt andet på et større midtvejsseminar i begyndelsen af 2005, hvor handlingsplanens aktiviteter vil blive evalueret.

Ungdom og moderne kønsroller

Der er meget stor forskel på pigers og drenges livsstil. Sammenligner man for eksempel pigers og drenges sundhed og opfattelse af egen krop, er der grundlæggende forskel på, hvordan de forholder sig til sig selv og deres omverden. Drengene rammes for eksempel oftere af infektionssygdomme og udsættes hyppigere for skader end piger. Men drenge oplever generelt deres helbred som bedre end piger gør. Piger rapporterer generelt dårligere trivsel end drenge, for eksempel har mange piger manglende appetit og de føler at alt er uoverkommeligt.

En del af årsagen bag disse forskelle skal findes i det massive udbud af kønsbilleder som præger pigernes og drengens syn på sig selv, hvordan de skal se ud og hvad de skal interessere sig for. Og påvirkningerne præger ikke alene pigers og drenges selvopfattelse og sundhed. Påvirkningerne er også med til at fastholde og afgrænse deres udfoldelsesmuligheder, med det resultat, at de tager traditionelle og kønsstereotype valg i forhold til uddannelse, job og partner.

Aktiviteterne i 2004 vil bygge videre på indsatsen i 2003, hvor regeringen satte følgende centrale temaer på dagsordenen; kostvaner, motions- og misbrugs mønstre samt kønsbilleder. Ligestillingsindsatsen vil tage udgangspunkt i, at det skal sikres, at piger og drenge reelt har frie valgmuligheder og at kønsforskellene ikke låser dem fast i bestemte livsstils- og kønsrollemønstre.

Der skal sættes yderligere skub i den offentlige debat om og med de unge, blandt andet ved løbende at tage nye emner op. Regeringen vil i direkte dialog med de unge og der skal derfor afholdes en række workshops rundt omkring i landet, hvor der vil være mulighed for, at de unge kommer med bud på, hvordan indsatsen mod for eksempel rygning og alkohol kan målrettes både piger og drenge.

Workshops, debat og ny viden vil blive fulgt op via publikationer, som kan bruges af unge, lærere, pædagoger, forældre og andre fagfolk som oplæg til diskussioner om unge, køn og livsstilsvalg.

Arbejdsmarkedet og sammenhængen mellem arbejdsliv og familieliv

Det danske arbejdsmarked er kendetegnet af en høj grad af ligestilling. Danmark har en af verdens højeste erhvervsfrekvenser for kvinder og både kvinders og mænds uddannelsesniveau er meget højt.

Danmark har dog fortsat et af de mest kønsopdelte arbejdsmarkeder i Europa og der kan stadig gøres en indsats for at forbedre sammenhængen mellem arbejdsliv og familieliv.

Det kønsopdelte arbejdsmarked og ligeløn vil være i fokus i regeringens ligestillingsindsats på arbejdsmarkedet i 2004. Den skæve kønsbalance har en lang række afledte konsekvenser for både kvinder og mænd, som for eksempel store lønsforskelle, som igen bevirker at kvinder og mænd får ulige pensionsopsparringer. Et andet eksempel er de kønsstereotype opfattelser af kvinde- og mandejobs, som kan virke begrænsende for den enkeltes jobvalg. Et tredje eksempel er de traditionelle arbejdspladskulturer, det kønsopdelte arbejdsmarked skaber, og som kan udgøre barrierer for brug af for eksempel barselsorlov.

Det er regeringens mål at være med til at bløde op på det kønsopdelte arbejdsmarked.

Aktiviteterne i 2004 vil sigte på at skabe debat, viden om og fokus på løsningsmodeller i forhold til det kønsopdelte arbejdsmarked også mere specifikt i forhold til ligeløn. For at løfte

denne opgave vil der blive nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der skal komme med forslag til hvordan arbejdsmarkedet bliver mindre kønsopdelt.

En meget stor del af løndannelsen foregår centralt ude på virksomhederne. Derfor vil regeringen også i dialog med arbejdsmarkedets parter og virksomhederne, for i fællesskab at få skabt et grundlag og nogle modeller for, hvordan man inddrager et kønsperspektiv i løndannelsen.

Sammenhængen mellem arbejdsliv og familieliv vil også være i fokus i 2004. Regeringen har nedsat et udvalg der skal kortlægge området og komme med konkrete initiativer, der kan lette hverdagen for børnefamilierne.

Kønsmainstreaming

Indsatsen for at integrere ligestilling i alle politikområder i den daglige forvaltning i ministerierne og styrelserne er i fuld gang. Det er en lang proces at indføre et kønsaspekt i det daglige arbejde, fordi det handler om arbejdet med kernearbejdsområderne i de enkelte fagministerier.

Traditionelt har ligestillingsarbejdet været koncentreret omkring antallet af kvinder og mænd i forskellige stillingskategorier og indsatserne har for eksempel haft som mål at få flere kvindelige ledere eller flere mandlige HK'ere. Mainstreamingstrategien repræsenterer en nytænkning af ligestillingsarbejdet ved at handle om kernearbejdsområderne i ressortet.

Mainstreaming er både en kvalitetsforbedring for arbejdet med ligestilling og en kvalitetsforbedring af det generelle arbejde. Årsagen er, at mainstreaming er en effektiv og ressourcebevidst tilgang til arbejdet med ligestilling, som sætter fokus på at forbedre kvaliteten af beslutninger og initiativer. En stor del af de mekanismer, som i dag bevirker, at der er ulighed mellem kønnene, er utilisgitede og kan undgås hvis konsekvenserne analyseres før en beslutning tages. Dermed kan kvaliteten øges.

Der er allerede nu opnået gode resultater på forskellige felter. Nogle ministerier arbejder med kønsmainstreaming af lovforslag, mens andre har arbejdet med køn i for eksempel deres kampagnearbejde. Begge tilgange har medført et kvalitetsløft.

Regeringens mål er, at ligestilling skal integreres i politikområderne og at kønsperspektivet skal vurderes i politiske og administrative beslutninger. Det kræver en fortsat intensiv indsats med henblik på at implementere kønsmain-

streamingstrategien i den danske centraladministration.

I 2004 vil det blandt andet blive gjort ved, at nå bredt ud med information om resultaterne af det tværministerielle kønsmainstreamingprojekt og udvikling af værktøjer, ved fortsat at afholde uddannelsesdage, opretholde og pleje det tværministerielle netværk og med fortsat at yde konsulentbistand til ministerierne. Derudover vil der blive udarbejdet og offentliggjort en omfattende samling af eksempler på kønsmainstreamingprojekter fra ind- og udland, der skal fungere som »øjenåbner« og inspirationskilde for både chefer og medarbejdere i statsadministrationen.

NYE INDSATSOMRÅDER FOR 2004

Mænd og ligestilling

At ligestillingsarbejdet omfatter mænd er ikke nyt, men i takt med, at ligestillingspolitikken i stigende omfang er gået bort fra at betragte kvinder som ofre og ligestilling som et kvindeanliggende, er det på tide at ligestillingspolitikken bliver til et fælles anliggende for både kvinder og mænd. Ligestilling gælder begge veje og det skal stå klart at ligestillingspolitikken også gavner mænd – så de for eksempel får bedre mulighed for at tage del i familielivet.

Men mænd oplever også specifikke ligestillingsproblemer både på arbejdsmarkedet, i familien og i forhold til deres livsstil. Det betyder for eksempel, at det er væsentligt at få belyst hvorfor mænd lever kortere end kvinder eller, at der kan stilles spørgsmålstejn ved, hvor hensigtsmæssigt systemet håndterer mænd i krise.

Regeringen vil i 2004 fokusere på forskellige aspekter af mænd og ligestilling. Særligt vil mænd som fædre være i fokus, ligesom der vil blive arbejdet for at få inddraget mænd mere i den generelle ligestillingsdebat.

Aktiviteterne vil sigte på at konkretisere problemområderne, herunder for eksempel mænd og sundhed, at skabe en naturlig offentlig debat om mænd og ligestilling samt at få afklaret facts, fordømme og myter om faderskab, familie og samvær.

En aktiv og ligestillet alderdom

Alderdommen opleves forskelligt af kvinder og mænd, blandt andet fordi deres livsforløb ofte har været forskellige. Der kan derfor være store forskelle mellem de forventninger ældre kvin-

der og ældre mænd har til deres alderdom. Det har betydning for, hvordan aktivitetstilbud til kvinderne og mændene opleves og modtages.

Meget tyder på, at den nuværende generation af mænd i større udstrækning end kvinder har sværere ved at omstille sig til et pensionistliv, og at mænd har vanskeligere ved at skulle udvikle nye interesser og sociale netværk. Mange – især enlige – mænd bliver derfor ensomme, har tab af funktionsevne og dårlig sundhed.

Om denne tendens også gælder for kommende mandlige pensionister og om den også gælder for kommende generationer af kvindelige pensionister, som også har haft fuldtidsarbejde, er stadig uafklaret.

Regeringen vil sikre et godt ældre liv. For at sikre, at den aktiverende indsats virker, skal kønsperspektivet inddrages i tilrettelæggelsen af aktiviteterne for de ældre.

Der er blevet afsat i alt 22 millioner kroner af Satspuljemidlerne over 4 år (2004-2007) til projektet »Et aktivt ældre liv – Forebyggende og aktiverende indsats overfor ældre«. Projektet udmøntes i et samarbejde mellem Socialministeriet og Ligestillingsafdelingen. Det vil blandt andet tage form af et projekt, som sigter på at opretholde eller forbedre sociale netværk og tilbyde fysiske aktiviteter til mænd samt iværksættelsen af en undersøgelse om ældre kvinder og mænds ønsker til en aktiv alderdom i fremtiden. Undersøgelsen skal indeholde en større afdækning af de 55-57-årige samt 65-67-årige kvinder og mænds forventninger til en aktiv alderdom og der vil blive lagt op til et samlet kønsdifferencieret ældretilbud.

REDEGØRELSE FOR LIGESTILLINGSINDSATSEN I 2003

Store dele af 2002 gik med at udarbejde handlingsplaner, at synliggøre ligestilling under EU-formandskabet og at analysere hvor de ligestillingsmæssige udfordringer lå og hvad der kunne gøres for at leve op til regeringens ligestillingspolitiske målsætning. Og 2003 blev så året, hvor mange af visionerne skulle virkeliggøres.

Det sidste år har derfor været præget af et omfattende arbejde med at sætte konkrete aktiviteter i gang, at etablere netværk og udvide samarbejdsrelationer.

Der er blevet iværksat aktiviteter og der er blevet samarbejdet med flere NGO'er, virksom-

heder og organisationer i 2003 end nogensinde før.

I dette års redegørelse (findes i sin fulde længde på www.lige.dk eller kan rekvireres i Ligestillingsafdelingen i en trykt version) beskrives en række af de resultater, som er opnået på de prioriterede områder. Men derudover er der også i ligestillingsarbejdet en vifte af opgaver, som er løbende for eksempel kønsmainstreamingsindsatsen. Redegørelsen beskriver også disse opgaver på nationalt såvel som internationalt plan.

Ligestillingsarbejdet havde i 2003 følgende indsatsområder:

- Måltrettet integration i et kønsperspektiv
- Bekæmpelse af vold mod kvinder
- Handel med mennesker
- Sundhed for kvinder og mænd
- Lighed i ledelse, politik og forskning
- Ungdomskultur og moderne kønsroller
- Ligestilling på arbejdsmarkedet
- Kønsmainstreaming – en effektiv strategi for ligestilling samt

Oversigt over aktiviteter 2003 – marts 2004

Marts

- Ligestillingsministerens Redegørelse 2002/ Perspektiv- og handlingsplan 2003 blev afgivet til Folketinget 28. februar 2003
- Ligestillingsministeren afholdt konference på den Internationale Kvindedag den 8. marts om »Integration i et kønsperspektiv«
- Styregruppen for det tværministerielle mainstreamingprojekt holdt møde bl.a. om hvordan der arbejdes med ligestilling i ministergrupperne samt redskaber til ligestillingsvurdering af lovforslag
- Den 26. marts holdt Ligestillingsafdelingen møde for kvinde-organisationerne
- Ligestillingsafdelingens annoncekampagne mod kvindehandel vandt reklamebranchens pris-konkurrence, Guldkornet
- Den landsækkende oplysningskampagne, bestående af 27 undervisningsdage for fagfolk om vold mod kvinder, fortsatte. Kampagnen begyndte november 2002 og afsluttes juni 2003

April

- Debat i Folketinget om ligestilling og perspektiv- og handlingsplan
- Lovforslag om, at Ligestillingsnævnet gøres permanent vedtages i Folketinget
- Debat i Folketinget om positiv særbehandling

- Debat i Folketinget om kvinder og ledelse

Maj

- EU uformelt ligestillingsministermøde og ministerkonference i Athen om køn og informationssamfundet
- Nordisk ministerrådskonference i Malmø om indvandrerkvinder og arbejdsmarkedet
- Ligestillingsafdelingens kampagne mod kvindehandel modtog Danske Dagblades Forenings pris for årets bedste annoncekampagne

Juni

- Ministeren var medarrangør og åbnede symposium om mænds sundhed og sygdomme på Rigshospitalet d. 13. juni
- Cafémøde og nyt vindue på hjemmesiden »kvinder i ledelse«

Juli

- Arbejdsgruppen om ligestillingsvurdering af lovforslag startede sit arbejde i 2002 og udsendte i juli 2003 en startpakke med redskaber til ligestillingsvurdering af lovforslag

August

- Arbejdsgruppen om køn i kommunikation og kampagner blev etableret
- Uddannelsesdag i mainstreamingnetværket om mainstreaming af lovforslag
- Offentliggørelse på hjemmesiden af gode eksempler på virksomheder, der arbejder med kvinder i ledelse
- Offentliggørelse af analyse af danskernes holdning til kvinder i ledelse
- Offentliggørelse af indsatsen for regeringens handlingsplan mod tvangsægteskaber, tvangslignende ægteskaber og arrangerede ægteskaber.

September

- Ligestillingsministeren holdt en Unge Workshop om unges livsstil og sundhed. Rapporten »Ung og Køn« om kønsforskelle i unges trivsel og livsstil blev samtidig lanceret
- EU uformelt ligestillingsministermøde og ministerkonference i Siracusa om kvinder og ledelse
- Arbejdsgruppe om mænd og ligestilling blev nedsat
- Møde med kontaktpersonerne i mainstreamingprojektet

- Styregruppen for det tværministerielle mainstreamingprojekt holdt møde om bl.a. vedtagelsen af kommissorier for nye arbejdsgrupper
- Ministeren modtog ligestillingsredegørelser fra kommuner og amter
- Den 16. september holdt Ligestillingsafdelingen møde for kvindeorganisationerne

Oktober

- Besøg fra det polske parlament til ½-dags informationsmøde om mainstreaming
- Kurser for medarbejderne i ministerierne om Ligestillingsloven
- Jyllands-Postens Aurorapris 2003 i kategorien »ikke-kommercielle annoncer« gik til annoncekampagnen mod kvindehandel

November

- Kampagnemåned om bekæmpelse af vold mod kvinder
- Som markering af FN's Internationale dag mod vold mod kvinder afholdt ligestillingsministeren den 25. november konferencen »Stop volden mod kvinder – Bryd tavsheden«
- Nordisk Ligestillingsministermøde i Stockholm om pornografiens indflydelse på unge, mænd og ligestilling, køn og integration samt samarbejde med nærområderne og Baltikum.
- Uddannelsesdag om mainstreaming af budgetter
- Arbejdsgruppen om køn i data, statistik og effektivitetsmåling blev etableret
- Ministeren modtog ligestillingsrapporterne fra de 18 ressortministre
- Go-card kampagne mod kvindehandel med oplysninger om hotline 70 20 25 50 og www.stopkvindehandel.dk
- Det EU-finansierede projekt »More Women in Decision-making, A Rational Use of the Resources« startede

December

- Offentliggørelse af nye cases, mini-værktøjskasse og ny statistik, »Kvinder og ledelse«
- Ligestillingsministeren udskrev en kronikkonkurrence for unge mellem 15-19 år
- Hjemmesiden www.ligestillingidanmark.dk åbnede med resultater fra ligestillingsredegørelserne 2003 fra amter og kommuner
- Møde med Dansk Industri om Head hunting, »Kvinder og ledelse«
- Pamflet udsendtes til 7000 virksomheder om hjemmesiden om kvinder og ledelse

- Den 4. december holdt Ligestillingsafdelingen møde for kvindeorganisationerne
- Ligestillingsafdelingen interviewede 30 kommunalpolitikere om deres erfaringer til baggrund for indsatsen »Kvinder i kommunalpolitik«
- Go-card kampagne med oplysning om Ligestillingsnævnet

Januar

- Nytårskur for organisationer og virksomheder om ligestilling nu og fremover
- 10.000 reklameflyers for www.ligestillingidanmark.dk udsendt til kommunalbestyrelsesmedlemmer og biblioteker
- Forhandlinger i socialgruppen (EU) indledtes om nyt direktiv om ligestilling uden for arbejdsmarkedet
- Lovforslag blev fremsat for Folketinget om, at Ligestillingsnævnets sekretariat får kompetencen til at anlægge sager til opfølgning af nævnets afgørelser
- Statistik for kvindeandelen i offentlige udvalg: I 2003 var kvindeandelen af medlemmerne i udvalg 41,4 %

- Statistik for kvindeandelen i statslige bestyrelser: I 2003 var kvindeandelen af medlemmerne 36,6 %

Februar

- Ministeren lancerede rapporten: Kønsforskelle i sundhed
- En debatpjece om piger og drenges kostvaner, motions- og misbrugsmønstre blev sendt ud til skoleelever, organisationer, foreninger, ministerier mv.
- Magasin om kvindelige ledere blev udsendt til virksomhedsledere og HR-personale
- Resultaterne fra statens ligestillingsredegørelser blev tilføjet på www.ligestillingidanmark.dk

Hermed slutter redegørelsen.

66. møde

Tirsdag den 16. marts 2004 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene. (Spørgetimen).

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 93: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Ændring af regler om miljøgodkendelse m.v.).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsat 27/11 2003. Første behandling 16/12 2003. Betænkning 4/2 2004. Anden behandling 24/2 2004. Tillægsbetænkning 10/3 2004).

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 23: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Offentlighed i retsplejen).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen, fg.).
(Fremsat 8/10 2003. Første behandling 30/10 2003. Betænkning 19/2 2004. Anden behandling 26/2 2004).

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 26/11 2003. Første behandling 10/12 2003. Betænkning 19/2 2004. Anden behandling 26/2 2004).

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 116: Forslag til lov om ændring af lov om en rejsegarantifond. (Sekretariatsbetjening og finansiering af et rejseankenævn, ændringer i garantiskalaerne, indførelse af et målrettet tilsyn og omlægning af reglerne for betaling af bidrag).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 17/12 2003. Første behandling 29/1 2004. Betænkning 11/3 2004).

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om den selvstændige offentlige virksomhed DSB og om DSB S-tog A/S og kildeskatteloven. (Mulighed for ekstraordinært udbytte, udfyldende bestemmelser om spaltning og ophævelse af bopælskrav m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 14/1 2004. Første behandling 29/1 2004. Betænkning 11/3 2004).

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om ændring af lov om varmesynsyning. (Ophævelse af krav om tilslutningsredøgørelse).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 10/12 2003. Første behandling 29/1 2004. Betænkning 10/3 2004).

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 115: Forslag til lov om ændring af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat. (Ændring af reglerne om betaling af rørledningsafgift og dispensationsafgift).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 17/12 2003. Første behandling 29/1 2004. Betænkning 10/3 2004).

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 51: Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. (Pant og udlæg i andelsboliger).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 5/11 2003. Første behandling 25/11 2003. Betænkning 26/2 2004).

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 56: Forslag til lov om ændring af tinglysningsloven, retsplejeloven og konkursloven. (Pant og udlæg i andelsboliger m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 5/11 2003. Første behandling 25/11 2003. Betænkning 26/2 2004).

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om meddelelse af dansk indfødsret til Mary Elizabeth Donaldson.

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 28/1 2004. Første behandling 6/2 2004. Betænkning 11/3 2004).

12) Første behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om forbud mod slagting og aflivning af drægtige produktionsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden.

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/2 2004).

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 82:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af voldtægtsofres retsstilling før og under retssagen.

Af Anne Baastrup (SF), Elisabeth Arnold (RV) og Line Barfod (EL).
(Fremsat 2/12 2003).

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om at gøre konfliktrådsordningen permanent og landsdækkende.

Af Morten Bødskov (S), Anne Baastrup (SF), Elisabeth Arnold (RV), Line Barfod (EL) og Jann Sjursen (KD).
(Fremsat 3/12 2003).

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om målsætning om en hurtig behandling af sager om kriminalitet begået af 15-17-årige.

Af Morten Bødskov (S) m.fl.
(Fremsat 30/1 2004).

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 113:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats for produktion og eksport af dansk musik.

Af Lone Møller (S) m.fl.
(Fremsat 27/1 2004).

Meddelelser fra formanden**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Fra medlem af Folketinget Høgni Hoydal, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 18. marts 2004 atter kan give møde i Tinget.

Torbjørn Jacobsens hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører herefter fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af Folketinget Bodil Kornbek (KD), Mogens Nørgård Pedersen (KD), Jann Sjursen (KD) og Tove Videbæk (KD) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om kriminalisering af prostitutionskunder og forbud mod køb af seksuelle ydelser for udsendte i statens tjeneste.

(Beslutningsforslag nr. B 149).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.**Spørgetimen****Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget økonomi- og erhvervsministeren, finansministeren, beskæftigelsesministeren og skatteministeren.

Indtil dette øjeblik er der til økonomi- og erhvervsministeren anmeldt tre hovedspørgere. Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til økonomi- og erhvervsministeren? (*Ophold*). Hr. Anders Samuelson. Så vil de pågældende medlemmer få ordet i denne rækkefølge:

1. Ole Sohn
2. Ole Stavard
3. Pernille Rosenkrantz-Theil
4. Anders Samuelson

Til finansministeren er indtil nu anmeldt:

5. Ole Sohn
6. Nicolai Wammen
7. Arne Toft
8. Anders Samuelson
9. Jens Peter Verner

10. Pernille Rosenkrantz-Theil
Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende få ordet i den rækkefølge, der er nævnt.

Til beskæftigelsesministeren er indtil nu anmeldt tre hovedspørgere. Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*). Hr. Anders Samuelson, hr. Thomas Adelskov og fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*) Hr. Jens Peter Vernersen. Så vil de pågældende få ordet i denne rækkefølge:

11. Ole Sohn
12. Bjarne Laustsen
13. Jan Petersen
14. Anders Samuelson
15. Thomas Adelskov
16. Pernille Rosenkrantz-Theil
17. Jens Peter Vernersen

Til skatteministeren er indtil nu anmeldt en hovedspørgere. Ønsker flere at tilmelde sig? (*Ophold*). Hr. Jens Peter Vernersen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Så vil de pågældende få ordet i denne rækkefølge:

18. Jacob Buksti
19. Jens Peter Vernersen
20. Pernille Rosenkrantz-Theil

Jeg må med det samme gøre Tingets medlemmer opmærksom på, at det langt fra er sikkert, at vi kan nå alle spørgerne. Det er jo sådan, som man kender reglerne her i Folketinget, at spørgetimen varer 1 time, det er derfor, den hedder spørgetimen, og vi slutter omkring kl. 14.00.

Vi starter med den første, der har meldt sig til økonomi- og erhvervsministeren, og det er hr. Ole Sohn.

Spm. nr. US 87

Ole Sohn (SF):

Først vil jeg rose regeringen. Nu har vi i månesvis forsøgt at få regeringen til at forstå, at den stigende arbejdsløshed er et fantastisk stort problem.

Derfor vil jeg gerne spørge økonomi- og erhvervsministeren, om man slet ikke har overvejet at foretage nogle investeringer, som kan være med til at generere nye, private arbejdspladser? Jeg tænker på hele den alternative energisektor, hvor Danmark jo er foregangsland, hvor vi har et af verdens største potentialer inden for vindmølleindustri. Vi har også andre forcer inden for den alternative energi. Ligger der slet ikke nogen overvejelser fra regeringens side om at fore-

tage en opprioritering af dette industriområde, som jo på en og samme tid har både et miljøsigte, et beskæftigelsessigte og et eksportsigte?

Kl. 13.05

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Ole Sohn for alle roserne til regeringen. Det er jo ikke så tit, det pågår, at hr. Ole Sohn roser regeringen.

Jeg vil sige, at i og med at man nu får Særlig Pensionsopsparring, SP, ud at bestille noget, og det er jo borgernes egne penge, vil det skabe opdrift i vores samfund. Vi har også indført skattelettelser, der kommer ud nu, så folk og børnefamilier kan investere i det, de har lyst til, og jeg vil gerne sige til hr. Ole Sohn, at det giver private arbejdspladser, derom er der ingen tvivl. Der er også fremrykning af investeringssiden inden for boligsektoren.

Så bliver jeg spurgt direkte om energisektoren. Hr. Ole Sohn ved godt, at jeg forhandler bredt med Folketingets partier i øjeblikket på energiområdet. Det er Dansk Folkeparti, det er Socialdemokratiet, det er SF, det er Det Radikale Venstre, det er Kristendemokraterne, det er regeringen. Nu må vi se, hvordan de forhandlinger ender.

Jeg har også tilkendegivet, at regeringen snart på helt kommercielle vilkår kan sætte en havmøllepark i udbud, og det er uden alle de mange støttekroner, som den tidligere regering ønskede at binde i halen på projekterne, da vi har tredje generation på det område. Der er også forskningsmidler, og der er effektivisering, og den er jo slet ikke lukket ned.

Jeg synes, at der her er tale om en bred palet, der sætter gang i det opsving, som vi gerne havde set noget stærkere.

Ole Sohn (SF):

En af de ting, jeg ikke roste, var regeringens forslag om yderligere skattelettelser, for jeg går ud fra, at økonomi- og erhvervsministeren har clearet med finansministeren og fået at vide, at den dårligst tænkelige investering, når man snakker beskæftigelse, er at give skattelettelser. Det er det, der giver færrest arbejdspladser. De samme penge investeret i nye arbejdspladser, offentlig forbrug eller offentlige investeringer og for den sags skyld også boligbyggeri, er væsentligt bedre for beskæftigelsen.

Derfor efterlyser jeg nogle bredere initiativer frem for bare at bruge den forkerte medicin, som

man har gjort hidtil i form af skattelettelser. Vi kan jo se, at det ikke har givet resultater, så fordi man giver mere dårlig medicin, bliver det jo ikke bedre.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige til hr. Ole Sohn, at vi faktisk også er i gang med at tale med de partier, der sikrede Danmark en ekstra indtægt fra Nordsøen. Vi har udvist rettidig omhu, for hvor den tidligere regering ikke formåede at lave en aftale med A.P. Møller – Mærsk, er det nu lykkedes at lave en aftale, der giver 30 mia. kr.

Vi har nu en diskussion om, hvorvidt vi skal investere nogle af de ekstra penge, der kommer ind i kassen i Danmark i en Nordsøfond. 16 mia. kr. til innovation, forskning, udvikling. Der har SF valgt at sætte sig udenfor. Det er SF's afgørelse. Regeringen arbejder jo på en bred palet for at skabe flere arbejdspladser i Danmark, ikke ved at pålægge danske virksomheder nye skatter og afgifter, men netop ved at gøre danske virksomheder så konkurrencedygtige som overhovedet muligt.

Ole Sohn (SF):

Man kunne godt tænke sig at få lidt svar på det, man spørger om. Jeg spørger, om erhvervsministeren er bekendt med fra Finansministeriet, at den dårligst tænkelige investering, hvad angår arbejdspladser, er at give skattelettelser. Det viser al erfaring, og det viser de beregninger, som Finansministeriet har lavet. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, at man fortsat bliver ved at bruge en forkert medicin. Man kan jo se, at de skattelettelser, der er givet indtil nu, overhovedet ikke har haft indvirkning på beskæftigelsen.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Sohn, at det ved hr. Ole Sohn ingenting om. Vi har nu indgået en aftale med Dansk Folkeparti om, at familien Danmark får den skattelettelse lidt tidligere, og hr. Ole Sohn kan ikke sige, at det er en dårlig investering. Vi fremrykker investeringer, og nu har vi fremrykket den skatteaftale, vi har med Dansk Folkeparti. Det er det, regeringen ønsker. Vi ønsker at sætte mere gang i hjulene, vi ønsker i det hele taget at sørge for, at der bliver skabt flere private arbejdspladser. Så den tankegang, hr. Ole Sohn er inde på, er jeg fuldstændig uenig i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 88

Kl. 13.10

Ole Stavad (S):

Jeg vil også gerne melde mig som en af dem, der kan glæde sig over, at regeringen nu har erkendt, at den holdning, man hidtil har haft, nemlig at markedskræfterne løser alting selv, er forkert. Derfor en generel tilfredshed med, at der nu kommer initiativer.

Jeg er så lidt undrende over den måde, regeringen har skruet initiativerne sammen på. Hvis jeg tager den skrivelse, vi har fået her sidst på formiddagen, så fremgår det, at hvis vi knytter os til regeringens egne oplysninger, egne beregninger, egne forudsætninger med det her initiativ, så forventer man, at det vil give 6.000 ordinære job i 2004 og 8.000 ordinære job i 2005.

Hvis vi lægger til grund, at det lykkes, så er det selvfølgelig et skridt i den rigtige retning, som vi hilser med glæde. Men mener økonomi- og erhvervsministeren, at det er den optimale virkning af en indsats som den, man her lægger op til?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Stavad, at regeringen, statsministeren og jeg faktisk har fulgt det her område meget nøje gennem den senere tid. Vi har en finanslov for 2004, der giver 10.000 ledige noget at rive i, og dertil skal vi lægge det, der kommer her, så med et forsigtigt skud skulle helårsvirkningen være 22.000 færre ledige.

Men vi er selvfølgelig godt klar over, at hver gang vi taler om fremrykkede investeringer i boligbyggeri, at man giver kommunerne mulighed for at kunne låne til grundkapitalen på de 7 pct., hvis de sætter spaden i jorden inden den 1. januar, at vi på samme måde øger tilskuddet til private udlejningsboliger, og vi sørger for, at der bliver bygget flere ungdomsboliger, så tager det selvfølgelig noget tid at få løbet de her ting i gang, det er vi fuldstændig klar over.

Vi mener faktisk, vi har fået en ganske afbalanceret pakke, hvor borgerne får flere penge, familierne får flere penge til at sætte gang i forbruget, hvad der også skaber arbejdspladser. Men det er jo svært at sige lige præcis, hvor mange arbejdspladser der bliver skabt hvor og hvornår.

Det her er ud fra den konkrete vurdering, at vi ønsker at skubbe til det spirende opsving, så der kommer lidt mere gang i hjulene.

Så den pakke, der ligger, er vi godt tilfredse med i regeringen, og det håber jeg også at Socialdemokratiet kan se, og det er vel også derfor, at hr. Ole Stavad starter med at rose regeringen.

Ole Stavad (S):

For en halv snes dage siden blev økonomi- og erhvervsministeren citeret, i hvert fald i Fyens Stiftstidende den 6. marts, for at have udtalt sig således om beskæftigelsesudviklingen:

»Der findes ingen hovsaløsninger på dette problem. Vi må fastholde kursen og følge udviklingen«, siger Bendt Bendtsen, som ikke har nye initiativer på sit bord i Økonomi- og Erhvervsministeriet.«

Det er altså ca. 10 dage siden.

Hvad er der sket i mellemtiden, og er problemet ikke, at det her måske præges lidt for meget af, at det er en hovsaløsning, når man med investeringer af denne her karakter efter regeringens egne oplysninger tilsyneladende kun får 6.000 arbejdspladser i år og 8.000 næste år? Jeg vil godt bede økonomi- og erhvervsministeren bekræfte, at de oplysninger, jeg giver her, 6.000 i år og 8.000 næste år, helt svarer til regeringens egne forudsætninger, som de har oplyst Folketinget og offentligheden om.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Stavad, at hr. Ole Stavad glemmer de 10.000, der ligger i det finanspolitiske oplæg, der allerede er vedtaget. Desuden er der ikke tale om nogen hovsaløsninger her. Vi har fulgt det her område nøje, vil jeg gerne sige. Hr. Ole Stavad ved også, at der bag den publikation, der ligger i dag, ligger et meget intenst arbejde i mange ministerier i lang tid.

Men det er klart, at man ikke lige kan forholde sig til en journalist, man løber ind i her først i marts måned, som kun leverer halvdelen af en historie. Det er ikke en hovsaløsning. Det her er ganske velovervejet, det er gennemregnet på mange forskellige måder i forskellige ministerier igennem lang tid. Vi har hele tiden sagt, at vi må udvise rettidig omhu, og vi er nu i en periode, hvor det varer et stykke tid, før vi ser det på beskæftigelsestallene.

Min vurdering, når jeg har rejst rundt til mange virksomheder og talt med både ejere og med-

arbejdere, var, at Danmark kørte i slæbegear, og vi havde mulighed for at få skubbet lidt mere til det. Det er det, der sker nu, det er en meget velovervejet løsning, der ligger fra regeringens side, og hr. Ole Stavad glemmer de 10.000, der allerede er taget højde for i det finanslovsoplæg, der ligger.

Kl. 13.15

Ole Stavad (S):

Problemet er vel, må jeg sige til økonomi- og erhvervsministeren, at vi ikke rigtig har set noget til, at det har virket med de 10.000 endnu, og hvis vi skal tro de uafhængige økonomer, der var fremme med noget i går, så er der heller ikke rigtig nogen tendens til, at den vending, vi havde håbet på, er i gang. Og det skal jo ses i lyset af, at vi siden regeringsskiftet i 2001 har mistet et sted mellem 45.000 og 50.000 arbejdspladser. Det, der så er regeringens svar, er nogle initiativer, som trækker i den rigtige retning beskæftigelsesmæssigt, men som efter regeringens eget skøn er 6.000 i 2004 og 8.000 i 2005.

Mener økonomi- og erhvervsministeren, at det er den rigtige måde at investere på, for tilsyneladende er der jo ingen nævneværdig virkning af de skattelettelser, der lægges op til her? Mener ministeren ikke, at det var bedre at køre en investeringsstrategi i stedet for en forbrugsstrategi?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er jo netop det, regeringen gør, det er derfor, at vi vil bruge 16 mia. kr. i en Nordsøfond. Det synes Socialdemokratiet åbenbart er en dårlig idé. Vi har forhandlet en aftale hjem, som Socialdemokratiet ikke ønskede at deltage i, som Socialdemokratiet ikke ville bidrage til, men det giver os mulighed for at skabe en fond til forskning og udvikling.

Tilbage til problemstillingen omkring dette her: Det kan godt være, der i løbet af dagen kommer uafhængige økonomer, der siger, at nu går vi måske nok for vidt. Vi har jo også nøje vurderet, hvor smertegrænsen ligger, når man taler om investeringer og om at fremrykke investeringer. Vi kan tage boliginvesteringerne, 2,5 mia. kr. Hertil kommer, at de 1,3 mia. kr., der ligger ud over kommuneaftalerne, som ligger i kommunerne, får man også lov at anvende. Vi taler altså om 4 mia. kr. på det her område, som vi siger o.k. til.

Det trækker, som hr. Ole Stavad var inde på, i den rigtige retning, og da det var sagt af en jyd, så trækker det rigtig godt i den rigtige retning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Inden vi går videre, vil jeg godt sige, at for at vi kan få flest mulige medlemmer til at stille spørgsmål, og for at flest mulige ministre får lejlighed til at give svar, så bliver der kun adgang for de anmeldte spørgere til at stille spørgsmål til én minister. Samtidig nedsætter jeg antallet af gange, man kan spørge, fra fire til tre. Det er for at få flest mulige ministre og flest mulige medlemmer ind i debatten.

Vi går derefter videre til fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Spm. nr. US 89

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det her er jo i virkeligheden en kæmpe indrømmelse af, at regeringens politik har spillet fallit. Så sent som i sidste uge afviste regeringen fuldstændig blankt, at regeringen ville kunne gøre noget som helst i forhold til arbejdsløsheden. Man beskyldte internationale konjunkturer og fald i dollarkursen for at være årsag til arbejdsløshed.

Nu kommer regeringen så en uge senere med et ubehjælpsomt oplæg til, hvordan man kan gribe ind fra statens side og forbedre beskæftigelsessituationen. Men jeg vil sige, at det her udspil faktisk svarer til, at man står over for det problem at skulle save en stolpe over, og så får man stukket en skruetrækker i hånden. Det viser sig da også, når vi kigger på talsiden af det her udspil.

Der kommer 12.000-12.500 i arbejde de næste 2 år i en situation, hvor der er mistet 40.000-45.000 arbejdspladser. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er sådan, at man ville have fået tre gange så mange i arbejde, hvis man havde fokuseret investeringerne på offentligt forbrug?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg tror nok, at stod det til fru Pernille Rosenkrantz-Theil og Enhedslisten, så ville man ansætte hele Danmark i den offentlige sektor, så var der jo heller ingen arbejdsløshed.

Det oplæg, der ligger her fra regeringen, kan jeg høre at Enhedslisten ikke mener er godt. Enhedslisten mener ikke, at det er godt, at vi investerer i, at der bliver bygget flere ældreboliger og flere familieboliger, flere ungdomsboliger, at man fremrykker investeringerne, så bygningshåndværkerne kommer i gang. Jeg må så bare konstatere, at det ønsker Enhedslisten ikke at deltage i. Jeg ville nok også have været overrasket, det er en helt anden side af sagen, hvis Enhedslisten havde ønsket at deltage i det her.

Og det er rigtigt, at 12.000 er det, vi forventer, plus de 10.000, og det er så 22.000. Og når man taler om selve holdbarheden i det, vi foretager os her, så kan man jo gå ind bagest i tabellerne og se, at det her er solidt, og det er holdbart. Vi har en stærk økonomi i øjeblikket, vi kan tillade os at gøre det.

Kl. 13.20

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

22.500 mennesker bryster regeringen sig af at kunne ansætte med denne her plan, men vi kan jo konstatere, at der er røget et sted mellem 45.000 og 50.000 arbejdspladser, mens den her regering har været ved magten, så jeg synes da, at det er noget fattigt at komme med sådan et udspil som det her, specielt når Danmarks Statistik slår fast, at man ved at investere i offentligt forbrug ville kunne få tre gange så mange i arbejde.

Det vil altså sige, at den her regering alene af ideologiske årsager holder en meget stor gruppe mennesker som gidsler. Fordi man ikke ønsker at ansætte i det offentlige, skal folk stå uden for arbejdsmarkedet.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at det er sådan, at man ville kunne ansætte tre gange så mange for de samme penge, hvis man lavede fokuserede offentlige investeringer frem for det her.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg bliver nok aldrig enig med fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og det er jo nu, ideologien brænder fuldstændig igennem fra Enhedslisten. Jeg kan ikke tilslutte mig, og jeg tror ikke, det bekommer mig at svare fru Pernille Rosenkrantz-Theil yderligere, for vores holdninger er så forskellige, når det gælder at angribe den situation, som den internationale recession har sat Danmark og andre vesteuropæiske lande i.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det kan godt være, ministeren ikke synes, at det er værd at bruge tid på at svare undertegnede på mine spørgsmål, men måske bekom det ministeren vel at svare befolkningen på nogle spørgsmål om, hvorfor de er blevet skubbet uden for arbejdsmarkedet. Måske befolkningen kunne kræve at få svar på, hvorfor der er blevet 45.000-50.000 flere arbejdsløse, mens regeringen har været ved magten.

Jeg tror så i øvrigt, at det er fuldstændig korrekt, at ministeren aldrig vil blive enig med Enhedslisten. Vi er jo kommet med et udspil, hvor vi kræver, at alle på det danske arbejdsmarked ansat i det offentlige og i det private kan få 2 ugers betalt frihed til uddannelse, hvor de med fuld løn selv kan vælge noget uddannelse. Det ville betyde, at man ville opkvalificere arbejdsstyrken til gavn for hele samfundet, og det ville betyde, at man ville skaffe 50.000 flere arbejdspladser.

Det skal vi sætte over for det her udspil, som er langt dyrere, og som kun skaber 22.500 nye arbejdspladser.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at nok kan man gøre meget i dansk økonomi, det gøres der også, men vi har altså haft de internationale begivenheder, som vi nu engang har haft. It-boblen, der brast i 2000, 11. september, SARS, Irak, det er noget, der har berørt hele den internationale økonomi. En svag dollar og en stærk euro, det er det, der sker.

Jeg vil gerne sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at den arbejdsløshed, som regeringen nu målrettet angriber, har Enhedslisten en fuldstændig anden tilgang til, og fru Pernille Rosenkrantz-Theil og jeg bliver jo aldrig nogen sinde enige om, hvordan det gøres.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 90**Anders Samuelsen (RV):**

Jeg føler, der er behov for lige at irettesætte fru Pernille Rosenkrantz-Theil for at overdrive helt vildt. Der er vel ikke tale om – og det vil jeg godt have ministeren til at bekræfte – at der kommer 22.500 nye i arbejde. Hvad er det for et nettotal,

vi taler om, i 2004, når vi fraregner de initiativer, man har lavet tidligere, og når vi fraregner den effekt, der kommer af en øget aktivering, altså at folk bliver sat på aktivering? Hvad er nettoeffekten i 2004? Det kunne jeg godt tænke mig at få ministeren til at fortælle. Jeg tror, det er tabel 1, side 19, han skal kigge på.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Anders Samuelsen, at vi netop i den plan, der ligger – det glemte fru Pernille Rosenkrantz-Theil egentlig også at se på – har gjort noget for at få folk i aktivering. Vi har 6.000 ledige, som vi forventer kommer i gang. Vi har folk under uddannelse. Vi har de 10.000, som vores finanslovsforslag har lagt op til.

Anders Samuelsen (RV):

Det var godt. Så fik vi præciseret, at nettoeffekten af den store pakke, der bliver lagt frem i dag, altså af de nye initiativer, er 6.000 til næste år. Man må selvfølgelig erkende, at 6.000 tæller med i billedet. Det er, hvad der står i tabel 1: Heraf som følge af flere i beskæftigelse nettoeffekt 6.000 til næste år. Det står i tabel 1.

Jeg vil godt anerkende, at det er fint, at man faktisk kommer på banen nu, for der er jo et kæmpe hul at lappe. Ledigheden er steget med 50.000, siden regeringen kom til, så det er jo fint nok, at man kommer på banen. Men mit spørgsmål er: Er erhvervsministeren tilfreds med en nettoeffekt i 2004 på 6.000 og så på 8.000 i 2005? Er det tilfredsstillende?

Kl. 13.25

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg må i hvert fald konstatere, når man læser Børsen i dag, at så er der ikke enighed om, hvad Det Radikale Venstre ønsker og det, Socialdemokratiet ønsker. De Radikales ledere er jo åbne over for Socialdemokraternes udspil, men understreger, at der skal være tale om midlertidige lempelser, som kan stoppes, når opsvinget kommer.

Så kan vi gå om på side 19 i publikationen og se på regeringens tidligere initiativer vedrørende 2004. Det er 10.000 som følge af flere i beskæftigelse. Her er så 6.000, det er 16.000. Som følge af øget aktivering: 6.000, det bliver i alt 22.000. Så kan man ellers vride rundt i tallene, ligesom man har lyst til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Anders Samuelsen, sidste spørgsmål.

Anders Samuelsen (RV):

Det er bare rart nok at få rensset tallene, så vi har nettotallene, for hvor langt skal vi egentlig gå tilbage? Altså hvad er effekten af, at vi kom med i EU? Skal vi også regne det ind og så samle op og sige, at i alt har vi denne store effekt, og det har De Konservative taget et medansvar for? Nettoeffekten er det, der er interessant, og nettoeffekten for beskæftigelsen er de 6.000.

Og jeg roste faktisk regeringen for, at man gør noget, for man har jo et kæmpe hul, man skal have lappet, nemlig en stigning i ledigheden på 50.000. Så er det fint nok, at man kommer her og leverer 6.000. Det er da et skridt i den rigtige retning. Men det, der egentlig var mit spørgsmål, er: Er ministeren tilfreds med det her?

Jeg vil da godt anerkende det og synes, at det er fornemt, at man nu for alvor begynder at fokusere på skattepolitikken som et redskab, der kan gøre en forskel. Men igen, 6.000, er det tilfredsstillende, eller hvad for en smiley vil ministeren egentlig give for det?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Anders Samuelsen, at hr. Anders Samuelsen jo er fuldstændig talblind. Det kunne være rart, hvis hr. Anders Samuelsen ville slå op på side 19 i bilagstabellerne og se, at der står 6.000, 6.000 og 10.000.

Så blev der spurgt, om ministeren er tilfreds med det oplæg. Jeg vil sige, at jeg er meget tilfreds med det oplæg, der ligger her, fordi det omfatter så stor en buket af ting for at skubbe det opsving, vi har, i gang.

Hertil kommer, at hr. Anders Samuelsen nu siger, at det er godt, at der bliver sat fokus på skatten. Det kan hr. Anders Samuelsen så prøve at sprede i de kredse, hvor han bevæger sig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er spørgsmålene til økonomi- og erhvervsministeren afsluttet, og vi går videre til finansministeren. Det bliver hr. Nicolai Wammen som den første, værsgo.

Spm. nr. US 91

Nicolai Wammen (S):

Mens denne regering har siddet, har vi set, at der er gået 50.000 job tabt. Hver dag er der ca. 50 mennesker, der har mistet deres arbejde, og vi ligger helt i bund i forhold til de øvrige EU-lande, når det gælder om at bekæmpe arbejdsløsheden. Derfor var vi også meget overraskede over, at regeringen ikke ville erkende problemet i tirsdags. Her afviste man, at der var behov for nye tiltag. Alt var på skinner; det gik derudad.

Til gengæld blev man meget positivt overrasket her til morgen, da man fandt ud af, at regeringen i løbet af bare en uge havde lavet en kowending. Så håbede man også, at det var en god vending.

Men det, vi så har set i løbet af i dag, er, at man vil bruge det middel, som allerede har vist sig ikke at virke, nemlig skattelettelserne. Man vil fremrykke dem; man vil prøve at se, om det ikke kan sætte gang i økonomien, selv om det er et af de allermost usikre kort, der kan spilles.

Derfor vil jeg bare spørge finansministeren: Hvorfor bliver regeringen ved med at bruge et instrument, som har vist sig ikke at virke, frem for at tage fat på de ting, der kan have en effekt, som Socialdemokratiet har foreslået, med målrettede investeringer, der kan skaffe folk i arbejde ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja, tak.

Nicolai Wammen (S):

... så vi ikke ender med et nettoresultat ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det finansministeren.

Nicolai Wammen (S):

... på kun 6.000?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er helt klar over, at hr. Nicolai Wammen ikke bryder sig om skattelettelser. Det er sådan set forskellen. Op gennem 1990'erne steg, når vi indregner omlægningen fra direkte til indirekte skatter, skattetrykket med omkring 4 procentpoint af BNP.

Se, den virkning, der er indregnet her i beskæftigelsen, er jo nøje baseret på, hvor stor en forventet forbrugskvote der er i de ekstra likvide midler i husholdningerne. Vi synes i virkelighe-

den, at det er et meget positivt element, at man får lov til at bestemme noget mere i husholdningerne, at en almindelig LO-lønmodtagerfamilie med mand og kone på normallønsområdet får 11.000 kr., godt og vel endda, mere til rådighed i år, end de ellers ville have fået.

Og det er selvfølgelig en helt ny tid, at det ikke alene er politikerne, der disponerer over folks indkomst, men at de selv får lov til at bestemme lidt mere. Det er vi meget glade for, og så har det yderligere den virkning, som er sigtet her, at nedbringe ledigheden med 22.000, det er jo det målrettede tal for 2004 og samme niveau 2005. Det er vi i virkeligheden godt tilfredse med, og jeg går også ud fra, at hr. Nicolai Wammen er tilfreds med det.

Kl. 13.30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Wammen nyt spørgsmål.

Nicolai Wammen (S):

Socialdemokratiet synes, det kan være fornuftigt at give skattelettelse, hvis de bliver givet til arbejdsindkomster, og hvis de ikke målrettet bliver givet til dem med de højeste indkomster, der har mest i forvejen, mens regningen bliver sendt videre til børnefamilierne.

Det, der er sagen her, og som jo er regeringens problem, er, at nu pumper man en masse penge ud, og samtidig må regeringen indrømme, at det, man får for dem, kun er netto ca. 6.000 arbejdspladser. Det er regeringens eget bud, hvis tingene går godt, hvis det går, som regeringen forventer.

Så må jeg bare spørge finansministeren: Hvornår er det sidst gået, som regeringen forventede, når det gælder arbejdsløsheden? Må finansministeren ikke erkende, at han gang på gang i denne sal har måttet stå op og sige: Desværre var vores forudsigelser lidt for positive, men bare vent, venner, det skal nok gå godt?

Problemet er, at man kommer med en medicin, som er den forkerte til en alvorlig sygdom. Man kan godt stille sig op og sige, at det her er lige det, der skal til. Det har bare vist sig ikke at virke.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg synes jo, det er imponerende, at den medicin, der er brug for ifølge hr. Nicolai Wammen, er, at man yderligere skal beskutte virksomhederne, for det er sikkert bedre at ansætte medarbejdere,

hvis man opkræver flere penge hos virksomhederne.

Det her er så en anden model. Vi øger ikke beskatningen af virksomhederne. Vi holder fast i den vækst, der har været i det offentlige forbrug, så der i dag er 11.300 flere ansatte i den offentlige sektor end dengang, Socialdemokratiet havde regeringsmagt til og med 2001. Vi følger altså den linje og siger, at nu er det så i den private sektor, at man får lidt mere at gøre godt med i familierne. Der bliver fremrykket investeringer, der er fuldstændig afpasset forventningerne til konjunkturfølget, eller vi skubber lidt mere til det spirende opsving, vi ser. Jeg tror, at man vil opleve mange, der vil sige: Det her skulle I ikke engang have gjort, det var ikke nødvendigt.

Da vi gennemførte finansloven, der yderligere bidrager med 10.000 flere i arbejde i år, var der mange af dem, der professionelt giver prognoser, der sagde, at det var der overhovedet ikke baggrund for, at det ikke var nødvendigt. Vi sagde dengang, at vi går lige til det, vi mener konjunkturfølget kan tåle, når det gælder ledig kapacitet. Det, der sker i verden omkring os, som rammer os, har taget lidt længere tid, det kan man se i Tyskland og i Frankrig ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til finansministeren. Taletiden er udløbet.

Hr. Wammen for det sidste spørgsmål. Vi skal nå meget i dag.

Nicolai Wammen (S):

Jeg må bare sige til finansministeren, at Danmark under denne her regering har ligget fuldstændig i bund i EU med hensyn til at skaffe arbejdspladser. Nu kommer man så med sin store jobplan. Efter at have været passiv i år kommer man med det, der så skal sætte gang i tingene, og det er en medicin, som har vist sig ikke at virke, og man indrømmer jo selv, at det, det vil kunne give, er 6.000 arbejdspladser. Vi er meget glade, hvis det vil kunne give 6.000, men vi mener bare ikke, det er nok.

Vi må også konstatere, at hver evig eneste gang denne finansminister er kommet i Folketinget og har fortalt, hvad han kan skaffe af arbejdspladser, så er det endt stik modsat, så er det endt med, at vi har mistet arbejdspladser. Det er godt, at regeringen har erkendt, at der er et kæmpeproblem, men hvorfor i alverden kunne man da ikke komme med en medicin, der kan gøre noget alvorligt ved sygdommen, frem for

at komme med noget ideologi, som risikerer at gøre tingene værre?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Finansministeren, 1 minuts taletid.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det, vi direkte har ansvaret for, er det offentlige. Der er altså ansat flere mennesker, 11.000 flere, og det vil sige, at det offentliges arbejdspladser altså ikke har bidraget til at øge ledigheden. Det er konjunkturerne udefra, som man også kan læse i rapporter fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd om effekten af dollarfaldet, og hvad det betyder, at der er et stagnerende forløb i Tyskland. Det er det, vi er oppe imod.

Der er vel ca. 33.000, der er blevet ledige, siden det absolut lavpunkt blev nået i andet kvartal 2002, når vi korrigerer for dem, der i forvejen var ledige, men som var i aktivering.

Man kan sige, at hvis vi fjerner aktiveringssiden, så er det ca. 16.000 i arbejde af den stigning, der har været på godt 33.000. Det vil sige, at vi alene over de offentlige finanser her tilstræber at fjerne halvdelen af den ledighed, der er steget siden det absolutte lavpunkt, nemlig 141.000 i andet kvartal 2002.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 92

Arne Toft (S):

Jeg må også udtrykke tilfredshed med, at regeringen nu har fundet ud af, at der skal ske noget, således at vi kan få flere i arbejde.

Jeg vil gerne spørge finansministeren: I starten af marts måned truede finansministeren kommunerne med et regeringsindgreb, hvis de ikke fik kontrol over deres udgifter. Trækker man den trussel tilbage nu? Jeg er enig med ministeren i, at man selvfølgelig ikke skal bygge nye rådhus.

KL 13.35

Jeg vil også gerne henvise til en artikel, der var i Jyllands-Posten i går, hvor formanden for KL siger: Vi kan under ingen omstændigheder acceptere, at de økonomisk svage landkommuner skal rammes så hårdt, for det er først og fremmest i disse områder, at sammenlægningen vil ske. Dertil svarer finansministeren: Ikke en krone mere. Ligeegyldigt hvor længe man diskuterer struktur, bliver der ikke en krone mere til

rådighed, heller ikke fra staten. Kommunerne må bruge de midler, de har, eller også må de prioritere på en anden måde.

Betyder det, at man kan miste de arbejdspladser inden for den kommunale sektor, som man forsøger at vinde inden for det offentlige?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må lige sige først, at hvis alle lægger alle deres penge op på bordene her i salen, og vi så begynder at diskutere struktur, og når vi har diskuteret det i 2, 3, 4, 5 timer eller 2 døgn og tæller pengene op igen, vil vi konstatere, at der er ikke blevet 1 kr. mere i den pulje, der ligger på bordene. Sådan gælder det selvfølgelig også for den offentlige sektors økonomi. Uanset hvor meget politikere taler, bliver der ikke flere penge til rådighed end dem, der i virkeligheden er der i forvejen.

Der er ikke udstedt nogen trussel til kommunerne, der er givet et godt råd. Altså hvis man står ved Møns Klint og ser et skilt, hvor der står »Læn Dem ikke ud«, så er det ikke en trussel, det er i virkeligheden et godt råd. Sådan gælder det også her for kommunerne. Så længe der ikke er sammenlagt nogen kommuner, er givet besked om sammenlægning, eller der overhovedet har været en politisk tilkendegivelse af, hvordan det rent faktisk kan ske, så ventér man med at afholde udgifter, der er målrettet kommunesammenlægning.

Det, vi har gjort i forbindelse med dette initiativ, er, at vi nu meddeler kommunerne, at det, de har i deres budgetter på anlægssiden, som er 1,3 mia. kr. over det, der var grundlaget i vores aftaler, kan de disponere over, plus de beslutninger, der i virkeligheden er taget indtil i dag. Man skal søge om tilladelse til at igangsætte anlægsarbejderne, men det, der er besluttet, vil blive godkendt. Hvis man vil ændre eller bygge nyt, som i givet fald hører hjemme i Strukturkommissionens regi, så kræver det en særlig tilladelse.

Det vil sige, at alt det, man har besluttet, kan man få lov til at bruge. Det er 1,3 mia. kr. mere plus måske endda et par hundrede millioner kroner, der er godkendt her i foråret.

Arne Toft (S):

Under den borgerlige regering og også under tidligere regeringer har det altid været således, at hvis man påfører kommunerne udgifter, så vil de, der påfører kommunen udgifter, dvs. Folketinget, også betale, hvad det koster.

Må jeg spørge finansministeren: Hvis den nye strukturreform koster penge, endda meget store milliardbeløb, men jeg tror så på, at det måske bliver nogle få milliarder kroner, vil man så gøre det, som man plejer at gøre, tage DUT-pengene og udbetale dem til kommunerne? Det er jo ikke alle kommuner, det er jo kun nogle af de små kommuner, som bliver sammenlagt. De store kommuner skal jo ikke af med penge.

Vil regeringen og Folketinget betale det, som det kommer til at koste, sådan som vi altid har gjort?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det eneste, som regeringen egentlig har bedt kommunerne om indtil nu, er at føre dialog. Det kan altså være nogle borgermøder måske med en kop kaffe, og det mener jeg godt man kan disponere inden for det kommunale selvstyre. Ellers har vi ikke påført kommunerne nogen udgifter overhovedet indtil nu.

Der kører en livlig debat. Hvad der skal ske siden hen, ja, det kan være en følge af debatten, det kan være en følge af Folketingets beslutninger, og det forholder os til, når vi ser, hvad Folketinget i givet fald har besluttet, eller hvad kommunerne selv ønsker.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Toft, det sidste spørgsmål.

Arne Toft (S):

Jeg må forstå ministerens svar således, at når udgifterne kommer, ser man på dem, og så går jeg ud fra, at man gør, som man altid har gjort.

Til sidst vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad mener finansministeren, når han siger, at han ikke kan se nogen grund til, at små kommuner ikke skulle kunne forblive selvstændige efter en strukturreform? Har ministeren nogen bestemte kommuner i kikkerten, eller kan alle, der ønsker det, forblive selvstændige?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er lagt op til debat, og den må have lov at køre, og så må konklusionerne blive draget bag efter.

Når jeg ser ud over det kommunale landskab i dag, så er der vel altså 271 kommuner, når vi konstaterer, hvad der er sket på Bornholm. Jeg går ud fra, at der også er 271 kommuner den 1. april og den 7. april og også, når vi skal diskutere det her i Folketinget, og så må vi se, hvad der

kommer ud af det. Det ved hverken hr. Toft eller jeg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 93

Jens Peter Verner sen (S):

For lige godt et år siden sendte finansministeren en finansredegørelse over, hvoraf det jo fremgik, at hvis det var sådan, at skattelettelsen skulle finansieres, så skulle der 130.000 flere i arbejde. Synes finansministeren, at det går i den retning?

Den fremrykning af skatteforslaget betyder jo en skattelettelse på 180 kr. for nogle, men for over 2 millioner mennesker, der betaler bundskat, er der jo ikke nogen som helst skattelettelse. Hvordan havde finansministeren forestillet sig, at de så skulle have det ekstra forbrug, man taler om?

Kl. 13.40

Jeg vil også godt spørge, om finansministeren mener, at den politik, man har ført her under VK-regeringen, er mere effektiv i forhold til beskæftigelsen end den politik, som vi førte i 1990'erne? Det er den, som finansministeren har peget på ikke var tilstrækkelig i orden osv., men virkningen var vel fuldstændig klar. Det, den nuværende regering har gjort, viser sig at være forkert. Det går den forkerte vej, og det er også folks opfattelse.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er godt klar over, at hr. Jens Peter Verner sen mener, at det er den danske regering, der har ansvaret for den amerikanske dollars kurs. Man kan også godt have det synspunkt, at vi har ansvaret for, at amerikanerne ikke vil købe legoklodser i et tilstrækkeligt omfang, eller for, at Siemens i Tyskland vil bringe en ordre til ophør i det nordjyske område. Jeg forstår godt, at det er regeringens ansvar, at man reagerer sådan uden for landets grænser. Så jeg vil egentlig have en vis forståelse for, hvis det er udgangspunktet.

Ellers må jeg sige, at der er 750.000 danskere, der i dag betaler mellemskat, som ikke længere skal gøre det. De glider ud af mellemskatniveauet. Det vil sige, at den store masse i virkeligheden får den optimale skattelettelse. Der er jo ikke tale om, at direktøren får en særlig skattelettelse i forhold til LO-lønmodtageren. Det niveau, der har ligget i skattelettelsen for de lavt-

lønnede, er det, der lå i det fradrag for folk i arbejde, som er gennemført for i år.

Så alle, som er i arbejde, har en fordel af skattelettelserne, og det er hele tiden formålet. Det er for så vidt det, som vi jo tydeliggør meget ved at rykke skattelettelsen frem med fuld gennemslagskraft i 2004.

Jens Peter Verner (S):

Jeg går ud fra, at finansministeren er fuldstændig bekendt med, at før man senest ændrede sit skatteforslag her, var der 2 millioner borgere i det her land, som alene betalte bundskat. Jeg går ud fra, at finansministeren kan bekræfte, at disse 2 millioner borgere i hvert fald ikke får fem flade øre ud af den fremrykning, der sker, og at der alene er tale om en fremrykning.

Så kom finansministeren med en lang opremsning af, hvilke ulykker der havde ramt os. Det er jo besynderligt, at når man ser på 25 EU-lande, med de nye, så har Danmark den allerstørste vækst i arbejdsløsheden ud af 25 EU-lande. Det var sådan bare for 2 år siden, og det tror jeg også finansministeren kan bekræfte, at da lå vi i top med beskæftigelsen. Der lå vi i top med at få folk i arbejde. Men på 2 år er vi kommet i den situation, at vi nu ligger som nummer sjok. Vi har den allerstørste stigning, og hvad skulle så begrunde, at det skulle ramme Danmark hårdere end alle de andre lande? Det forekommer at være bortforklaringer.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Hver eneste ledig er en ledig for meget. Det var det også i andet kvartal 2002, da der var 141.000. Siden er ledigheden steget med små 50.000. Korrigeret for dem, der er gået ud af aktivering, er den reelle ledighed steget med omkring 33.000 ud af 2,7 millioner i arbejde.

Hver eneste ledig er en ledig for meget, men det er nu sådan, at når man har lavkonjunktur, så er lavkonjunktur kendetegnet ved, at der er færre i arbejde, end der er i en højkonjunktur. Hvis der var lige mange i arbejde i en lavkonjunktur som i en højkonjunktur skulle vi jo overhovedet ikke diskutere konjunkturpolitik, for så var det fuldstændig ligegyldigt, hvordan man agerede.

Danmark er følsomt over for udsving på vores eksportmarkeder. Vi har en meget stor eksportandel. Det er rigtigt, at tallet så er steget fra godt og vel 140.000 til 180.000 ledige. Derfor er stigningen i procent jo stor. Havde der været en ledig og var blevet to, så havde stigningen været

på 100 pct. Så man er nødt til at forholde sig til, hvad udgangspunktet egentlig er. Det, der er tale om her, er, at vi giver et massivt bidrag til det, man overhovedet kan over det offentlige, uden at risikere at løbe ind i flaskehalse. Vi sikrer her, at flest muligt kommer i arbejde i 2004.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Hr. Verner for det sidste spørgsmål til finansministeren.

Jens Peter Verner (S):

Nu indrømmede finansministeren jo, og det er der også al mulig grund til, at arbejdsløsheden er steget fra 140.000 til 180.000. Beskæftigelsen er faldet med 50.000. Men det ser jo dybest set meget værre ud, for finansministeren oplyste for et øjeblik siden, at der var 11.000 flere i arbejde i det offentlige. Det vil sige, at vi har tabt endnu flere job på det private arbejdsmarked.

Så vil godt gentage det der med lavkonjunktur og højkonjunktur. Jeg har hørt, hvordan finansministeren har sagt det med stor overbevisning adskillige gange. Man skulle næsten tro, at finansministeren ikke er klar over, at vi sådan set alle sammen ved, hvordan det hænger sammen. Men det ændrer jo ikke ved, at det er gået dårligst for Danmark. Det er gået dårligere for Danmark end for f.eks. Tyskland, hvor man havde recession. Det er gået dårligere for Danmark end for Storbritannien, Litauen, Slovakiet, Grækenland, alle disse EU-lande og kommende EU-lande.

Kl. 13.45

Det er da utroligt, at på 2 år har Danmark bragt sig i en position, hvor det er gået allerdårligst i Europa, efter at vi har haft 9 år, hvor det faktisk gik allerbedst, hvor vi fik bragt os fra en stor arbejdsløshed til en langt mindre arbejdsløshed.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu vil jeg sige, når man ser på, hvordan det er gået Danmark, må man jo se på, hvordan det er gået på velfærdsområderne. Har vi vækst på vore velfærdsområder, eller har vi ikke vækst? Har man skåret ned i Tyskland, eller har man ikke skåret ned? Øger vi velfærden? Har der nogen sinde været en socialdemokratisk regering, der totalt set har brugt flere penge på offentlig velfærd end det, der finder sted i år? Er der nogen sinde brugt flere penge på danskere i reale værdier? Aldrig nogen sinde.

I sammenligningen med Tyskland må man lige sige, hvad det var, man gjorde i Tyskland omkring velfærd. Man har skåret ned. Vi er i stand til at øge; det gør vi i år, og det gør vi næste år.

Den store forskel er måske, at vi sådan set har en sund offentlig økonomi, der sætter os i stand til stadig at have vækst i de offentlige servicetilbud og gøre en massiv indsats. På trods af det, der påføres os udefra ved faldende konjunkturer, er vi her i stand til med baggrund i pæne nationale tal at øge indsatsen for, at flest muligt kommer i arbejde på det private arbejdsmarked, og det er jo det, vi gør.

Herved sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 94

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge beskæftigelsesministeren, hvad der er sket siden sidste tirsdag. Vi diskuterede forholdene med hensyn til arbejdsløsheden, herunder bl.a. den meget store arbejdsløshed i Nordjylland. Da var der bestemt ingen grund til at gøre noget som helst.

Det sidste punkt, som et flertal i Folketinget vedtog, var, at der skulle afsættes 100 mio. kr. mere til dem, der var blevet nyledige. Det står så i regeringens plan nu, kan jeg forstå. Hvad nyt er der i det? Hvad skal der komme ud af det her?

Det, der er problemet i forhold til arbejdsløsheden og til at få nogle af de her folk i beskæftigelse igen, er alle de barrierer, der er indført, for at man ikke kan komme til at bruge nogen af pengene. Der er jo penge nok i forvejen, man kan simpelt hen bare ikke komme til at bruge dem. Hvornår åbner ministeren for det? Hvad ligger der i den plan, som ministeren fremlægger her i dag, om, at de, der er arbejdsløse, kan komme til at få noget uddannelse?

Man har jo ingen arbejdspladser i posen. Det, man her lover folk, er skattelettelser uden sigte på, om det giver nogen arbejdspladser. Der er ikke en eneste lokal arbejdsplads i det, ministeren kommer med her. Ellers vil vi i hvert fald gerne høre om det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Beskæftigelsesministeren, 2 minutters taletid.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan aldrig rigtig blive klog på, når jeg diskuterer med repræsentanter for Socialdemokratiet, om man er ked af, at regeringen gør noget, eller om man er glad for, at regeringen gør noget. Det lyder, som om man faktisk er lidt bedrøvet over, at vi nu igangsætter en storstilet plan, der kan bringe 22.000 ekstra i arbejde.

Det er vel ikke et selvstændigt formål for Socialdemokratiet at tale et opsving ned, sådan at man i virkeligheden har det bedre med arbejdsløshed? Jeg synes, det er en meget akavet situation, som Socialdemokratiet påfører sig selv, at man ikke vil glæde sig over, når der bliver gjort noget mod arbejdsløsheden. Vi øger opkvalificeringen, omskolingen, efteruddannelsen. Vi giver borgerne flere penge i skattelettelser. Det er, som om det er en ulykke, vi står i her i landet. Derfor må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg synes, vi skal diskutere det glædelige, der er i denne her plan.

Jeg forstår da godt, at Socialdemokraterne af partitaktiske grunde er meget bedrøvede over, at der bliver gjort noget ved det, for det ville da være bedre med en regering, der ikke gjorde noget, men sådan er det altså ikke. Nu interesserer vi os for at få de arbejdsløse i arbejde igen, og det er formålet med planen.

Bjarne Laustsen (S):

Der er ikke en eneste i Nordjylland, der tror på, at regeringen vil gøre noget som helst for de arbejdsløse. Det eneste, man tror på, er, at den vil prøve at forbedre nogle meningsmålinger, som er elendige for regeringen. Jeg tror bare ikke, at der er nogen i befolkningen, der hopper på det her.

Det, der jo er interessant, er, at regeringen på en uge har fundet ud af, at alle de milliarder kroner, man forlods har givet, ikke virker. På en uge har man så skruet en plan sammen med den samme medicin, som nu lige pludselig skulle komme til at virke.

Det, vi talte om i sidste uge, var, at det ville være godt, hvis man gav mange af dem, der var blevet arbejdsløse, opkvalificering og omskoling. Hvad vil ministeren gøre for at få dem i arbejde? Hvad er det for nogle områder, folk skal uddannes inden for? Det er to konkrete spørgsmål, som jeg mener at regeringen skal forholde sig til og sende et signal ud til regionerne om, hvad det er for noget, de kan komme i gang med, hvor arbejdspladserne er henne.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo hele formålet med planen. Jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at vi sætter ind på et bredt felt. Vi sætter ind på at øge uddannelsesmulighederne for dem, der er i beskæftigelse. Vi tager fat i de kortuddannede, der er ledige, og giver dem øgede uddannelsesmuligheder. Vi tager fat i problemet med, at der er mange faglærte, der desværre har stave/læsevanskeligheder. Vi afsætter ekstra ressourcer på det område. Så punkt efter punkt kommer vi med en forstærkning af indsatsen på det her område.

Kl. 13.50

Så siger hr. Bjarne Laustsen, at det er der ingen i Nordjylland der tror på. Jeg tror, at der er rigtig mange mennesker i Nordjylland, der er glade for, at vi nu sætter fokus på lige præcis de her spørgsmål. Jeg kan da ikke forestille mig, at man i Nordjylland ikke vil være glad for, at 22.000 mennesker kan komme i beskæftigelse, at vi kan få gang i hjulene i Danmark. Jeg har trods alt været så meget i Nordjylland, at jeg ved, at sådan tænker de ikke i Nordjylland.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Laustsen for sidste spørgsmål til ministeren.

Bjarne Laustsen (S):

Det eneste, der er sket, når ministeren har været deroppe, er, at man er kommet og har slået om sig med store ord, og lige så snart fjernsynet slukkes, så bliver folk skuffede, for der var ingenting. Det var en tom pakke, ministeren forsøgte at sælge til den nordjyske befolkning en gang til. Jeg tror, at det også gælder de 13 andre regioner i vores land, må jeg sige til beskæftigelsesministeren. Der er ikke nogen, der tror på, at den her medicin virker. Det er et rent postulat, at der skulle komme nogle og tredive tusinde flere i arbejde.

Ministerens siger, at det er et bredt felt, man vil sætte ind på. I sidste uge fik vi at vide, at det var sundhed, NNF, hotel og restaurationer og visse job inden for jern- og metalindustrien. Det var de områder.

Hvad er det så for noget, man skal i dag? Barrieren er der jo stadig væk for, hvor mange penge regionerne må bruge til køb af uddannelser. Den har ministeren ikke fjernet endnu. Det sammen med loftet over de 6 ugers selvvalgt uddannelse er de to ting, der generer regionerne derude, og før man løsner på det, er der ingen grund til, at vi begynder at juble.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den plan, regeringen har fremlagt i dag, tilfører efteruddannelsesområdet over 0,5 mia. kr. i de næste 4 år, som skal anvendes til at styrke opkvalificeringen af de ledige, sådan at man kan fastholde sit job i virksomheder, som måske ændrer teknologi. Vi afsætter 100 mio. kr. til efteruddannelse af medarbejdere, som har korte uddannelser. Det, vi taler om her, giver 21.000 ekstra kursister. Vi giver 50 mio. kr. til uddannelse af nyledige, sådan at man kan få en målrettet uddannelse tidligt i ledighedsforløbet på områder, hvor der er mulighed for at få et job. Det er 20.000 ugers ekstra uddannelse, der bliver givet.

Punkt efter punkt udvider vi mulighederne målrettet mod de områder, hvor der er beskæftigelsesmuligheder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 95

Jan Petersen (S):

Jeg vil da gerne udtrykke glæde over, at regeringen *endelig* gør noget på det her område, begynder at se det korrekte i at fremrykke investeringer i anlæg og i de kompetencer og kvalifikationer, både beskæftigede og ledige skal have. Jeg synes da, regeringen skal have den ros. Problemet er bare, at det er for lidt, at det som sædvanlig er for sent, og at det er for uambitiøst.

Går man ned i det materiale, regeringen selv har fremlagt, og der følger så nogle spørgsmål fra min side, så kan jeg se, at det nye, der er i planen, vedrører 6.000 nye arbejdspladser. Det nye! Beskæftigelsen vokser med 6.000. Derudover kommer der et fald i arbejdsløsheden på 6.000, som foranlediges af, at man flytter fra arbejdsløshed og over på aktivering. Så det nye er altså 6.000 arbejdspladser.

Jeg vil sådan set godt have, at ministeren her i første omgang bekræfter, at det er det eneste nye der er.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det nye er, at oven i de 10.000 arbejdspladser, som følger af finansloven og tidligere foranstaltninger, bl.a. fremrykkede investeringer, kommer der nu 6.000 yderligere arbejdspladser i 2004, dvs. 16.000 arbejdspladser, og som finansmini-

steren for et øjeblik siden redegjorde for, er det halvdelen af den ledighed, vi har i øjeblikket.

Så det er jo en meget stor indsats, der ligger i det her forslag.

Jan Petersen (S):

Vel, så fik vi opklaret det: 6.000 nye job. Det er det hele i forslaget her.

Da statsministeren holdt sin nytårstale, varslede han jo og lovede endda sågar, at vi ville få opsvinget i 2004. Det er ikke kommet endnu. Må jeg tage det her som udtryk for, at opsvinget er udskudt nok en gang, og at regeringens bud på det så er sølle 6.000? Det er ambitionsniveauet.

Kl. 13.55

Dernæst kunne jeg godt tænke mig lige at få ministeren til nærmere at beskrive, hvor mange personer der i et år kan få uddannelse oven i den ekstra uddannelsesindsats. Så vidt jeg kan regne ud, er der små 800 ekstra årspladser på efteruddannelseskurserne ud af allerede planlagte godt 8.400.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til planen vil jeg sige, at der oven i de 10.000 arbejdspladser, der ligger i de initiativer, der hidtil er taget, kommer 16.000 arbejdspladser.

For så vidt angår indsatsen for efteruddannelse på de forskellige punkter, ja, der kan jeg ikke sige noget bestemt om det, for det kan jo være kurser af forskellig varighed.

Jeg har prøvet at angive det i nogle uger, og der ved vi jo, at vores forslag om 100 mio. kr. til opkvalificering af ledige med korte uddannelser giver 40.000 ekstra uger. Forslaget om 100 mio. kr. til efteruddannelse giver skønsmæssigt 21.000 ekstra kursister om året. Forslaget, hvor vi afsætter 50 mio. kr. i andet halvår af 2004 til uddannelse af nyledige, giver 20.000 ugers ekstra uddannelse.

Jeg synes, at det er et betragteligt tilskud, vi giver her.

Jan Petersen (S):

Nu bliver jeg forvirret. Altså vi var lige enige om, gik jeg ud fra, at det nye, der kommer i dag, er 6.000 flere i beskæftigelse. Hvad der er foranlediget af regeringens tidligere initiativer, finanslovaftaler og sådan noget, kan jeg godt læse mig til, men de 6.000 er nye.

Så er det, jeg siger: Det er et meget, meget lille mål i forhold til, at det, regeringen allerede har gjort, åbenbart ikke har virket, for ledigheden er

jo ikke faldet bortset fra det tekniske fald, der var tale om sidste gang, som skyldtes sæsonkorrektionsproblemer. 6.000 nye job er altså det, man stiller i udsigt her.

Så er mit spørgsmål: Er opsvinget udskudt året ud? Det fik jeg sådan set ikke svar på. Det andet, om man gør det op i uger eller i årselever, er jeg også ret ligeglad med. Men i forhold til hvor meget der er budgetteret med i forvejen, så er disse 100 mio. kr. til ekstra efteruddannelse ingenting. Det er alt for lidt, og det er under det niveau, Danmark som et land, der skal investere i fremtiden, burde ligge på.

Alt i alt synes jeg, regeringen gør for lidt, gør det for sent, og at alt det, den gør, er for uambitiøst.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er jeg jo ikke økonom, men det, jeg kan læse mig til, at økonomer og analytikere siger, er, at der er tegn på, at opsvinget er i gang, at opsvinget vil komme i 2004.

Baggrunden for regeringens beslutning om at tage det her initiativ er, at det opsving, som finansministeren også redegjorde for, kommer langsommere, end vi havde regnet med. Derfor har vi besluttet nu at sætte ekstra skub i opsvinget, sådan at vi kan få gavnet de mange mennesker og få nedbragt ledigheden for dem.

Jeg tror, at de 16.000, der bliver hjulpet af regeringens initiativer, vil være glade for det og vil være mindre interesseret i skænderier om nogle tal.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 96

Thomas Adelskov (S):

Jeg har også siddet og været en lille smule forvirret over nogle af de svar, beskæftigelsesministeren er kommet med. Jeg forstod det sådan i første omgang af svaret til hr. Bjarne Laustsen, at der var tale om, at de initiativer, regeringen gennemførte, betød 22.000 flere i beskæftigelse, altså 22.000 nye job forstod jeg på beskæftigelsesministeren.

Men når jeg ligesom hr. Jan Petersen har haft hovedet nede i denne her bog, så fremgår det på side 19, at man i år kun forventer at få 6.000 flere i ordinær beskæftigelse og næste år 8.000 flere i

ordinær beskæftigelse. Det er bare meget rart, at vi ved, hvad vi snakker om.

Jeg skal spørge beskæftigelsesministeren: Hvad er det for nogle nye økonomiske forudsætninger, hvad er det for nogle nye konjunkturudsving, der gør, at regeringen på nuværende tidspunkt i modsætning til i sidste uge, da der var en debat her i Folketinget, synes, at det nu er betimeligt og rettidigt at agere?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

På side 19 i regeringens forslag om flere i beskæftigelse og lavere ledighed fremgår det, at virkningen på ledigheden af regeringens tidligere initiativer vedrørende 2004 er 10.000.

For så vidt angår nye initiativer ligger der 6.000, og så ligger der, når øget uddannelse vil blive bragt i anvendelse, 6.000. Så virkningen vil være 22.000 i 2004, som ledigheden vil være mindre.

Kl. 14.00

Må jeg så sige: Jeg sagde i sidste uge, og det har vi sådan set sagt i lang tid, at vi løbende følger udviklingen. Vi tager løbende tilpasninger til den økonomiske udvikling.

Vi troede et stykke tid, at opsvinget ville komme hurtigere end det gjorde. Vi har nu måttet konstatere, at udviklingen i opsvinget er fladere, end vi havde forventet. Derfor har vi taget initiativ nu til at fremlægge og gennemføre denne her plan, som vil sikre, at et betydeligt antal mennesker kommer i beskæftigelse.

Thomas Adelskov (S):

At regeringen nu er enig med Socialdemokratiet i, at det her er et meget stort problem, skal der ikke være nogen kritik af, for det har vi jo i lang tid prøvet at få regeringen til at forstå, bl.a. beskæftigelsesministeren, der jo er citeret umådelig mange gange for at sige, at vi i Socialdemokratiet var mørkemænd og talte arbejdsløsheden op osv.

Nu forstår jeg, at vi taler samme sprog, og at det er et stort problem. Jeg er sådan set bare mere interesseret i at vide, hvad det er, der er sket, siden man i sidste uge afviste at gribe ind, når regeringen nu i denne her uge fremlægger en plan, som jeg synes, der er al mulig grund til at diskutere. Hvad er det for nogle ændrede konjunkturer, der får regeringen til at gribe ind i denne her uge? Det skulle da lige være det, at Socialdemokratiet i dag holder et pressemøde

og fremlægger politiske papirer og et initiativ, som vil skaffe 15.000 flere job.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige, at vi aldrig har afvist at ville gøre noget. Vi har jo løbende fulgt den økonomiske udvikling og har villet tilpasse vores dosering af forskellige midler til en realistisk udvikling.

Vi har jo så på et tidspunkt måttet konstatere, at beskæftigelsesopsvinget er udskudt. At Socialdemokratiet holder et pressemøde i dag, har ingen indflydelse på regeringens planer, da jeg først i dag har fået at vide, at Socialdemokratiet holder et sådant pressemøde.

Så selv om jeg selvfølgelig gerne vil give hr. Thomas Adelskov al mulig kredit for alt muligt godt arbejde, så må jeg bare sige, at jeg ikke tror, vi i det her tilfælde var klar over, hvad Socialdemokratiet foretog sig i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Adelskov for et sidste spørgsmål til ministeren.

Thomas Adelskov (S):

Nej, men vi behøver ikke nødvendigvis at skulle stå og politisk drille hinanden meget her. Jeg noterer mig bare, at beskæftigelsesministeren den 5. marts er citeret for at kalde socialdemokrater, der taler om beskæftigelsen, for mørkemænd osv., og så ser vi i sidste uge, at regeringen afviser at gøre noget, at gribe ind på baggrund af en debat her i Folketingssalen. Og der ligger jo et forslag til vedtagelse fra regeringen, der ikke taler om, at nu må vi gøre noget.

Så er det da naturligt, at jeg så som medlem af det her høje Ting spørger beskæftigelsesministeren: Hvad er det for nogle nye konjunkturer, hvad er det for nogle nye tal, der nu i løbet af den sidste uge har overbevist regeringen om vigtigheden af det, som vi har sagt et halvt år?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan ikke frigøre mig fra at komme til at tænke på, at rønnebærrene er sure. På en eller anden måde er der altså sådan en bitterhed i hr. Thomas Adelskovs stemme over, at vi griber ind over for ledigheden og nu iværksætter en plan, der vil nedbringe den med 22.000 i år. Hvad er problemet fra socialdemokratisk side?

Så sidder man og snakker om: Hvad med i sidste uge, og hvad er der sket? Vi har i dag måttet konstatere, at det opsving ikke kommer så hurtigt, som vi havde håbet. Det har vi da godt kunnet se i et stykke tid, men så må vi jo træffe en beslutning. Og jeg er ked af at have skuffet hr. Thomas Adelskov. Vi vidste ikke på koordinationsudvalgs mødet i søndags, da vi traf denne her beslutning, at Socialdemokratiet holdt pressemøde i dag. Havde vi vidst det, så ville vi da ærbødigt have taget hensyn til det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så tror vi på det. Spørgsmålet til beskæftigelsesministeren er sluttet, og der er et enkelt spørgsmål til skatteministeren. Det kommer fra hr. Jakob Buksti.

Spm. nr. US 97

Jacob Buksti (S):

Jeg vil da gerne sige tak til formanden for den service, at jeg kan få lov til at stille spørgsmålet, selv om timen er gået.

Det, som jeg gerne vil bede skatteministeren bekræfte, er: Når det er sådan, at regeringens plan går ud på at fremrykke lettelsen i mellemskatten, så forudsætter det, at man betaler mellemskat. Det vil altså sige, at folk, der ikke betaler mellemskat, ikke får andel i lettelsen?

Kl. 14.05

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg kan roligt bekræfte, at der vil blive langt flere, der nu får den lettelse, som ligger i den fremrykning. Vi regner med, at trekvart million mennesker nu slipper for at betale mellemskat. Det er næsten en halvering i forhold til i dag, og det vil sige, at de mennesker altså får en marginalskat, der er væsentlig lavere, end de har haft hidtil. Fremrykningen betyder altså, at der er ganske mange flere mennesker, som nu får glæde af skattelettelsen end ellers.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Må vi få lidt mere ro i salen!

Jacob Buksti (S):

Det forstår jeg sådan set godt, men der er altså flere, der ikke betaler mellemskat. Hr. Jens Peter Verner sen nævnte 2 millioner mennesker, som

kun betaler bundskat. Det vil også være sådan, går jeg ud fra, at skatteministeren vil bekræfte, at ingen pensionister, ingen uddannelsessøgende, ingen arbejdsløse får andel i skattelettelsen. Det går jeg ud fra at skatteministeren vil bekræfte.

Så vil jeg også gerne bede skatteministeren bekræfte, at når man suspenderer SP-bidraget i 2 år, så betyder det, at skattegrundlaget stiger, og at skatteindtægterne til staten dermed øges.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

For det første er det jo sådan, at alle, der har betalt et SP-bidrag, nu får glæde af, at de kan bruge deres egne penge, som de selv har lyst til, i de næste 2 år.

For det andet vil jeg sige, at selve skattereformens sammenskrning er nøjagtig den samme som den, vi så, da den blev præsenteret for 1 år siden. Vi tager hensyn til mellemgruppen på nøjagtig samme måde, som vi gjorde tidligere. Derfor må man sige om dem, der har glæde af det her, at det jo i høj grad er alle, der har et job. Alle, der har et job, får glæde af det her, uanset hvor på jobskalaen de ligger.

Jacob Buksti (S):

Jeg er meget glad for, at skatteministeren bekræfter, at alle, der har et job, får glæde af det. Det, jeg spurgte om, var om alle, der ikke havde et job. Men jeg vil gerne bede skatteministeren forholde sig til det forhold, at når man udskyder SP-bidraget, så øger man skattegrundlaget. Man fjerner et fradrag, og skatten til staten stiger.

Det fremgår jo af tabel 2 på side 19, at man altså øger skatten. Er det ikke i strid med skattestoppet? Og vil skatteministeren arbejde på en ordning, hvor det bliver frit valg, så man selv kan vælge, om man vil fortsætte med at betale SP-bidrag eller ej?

For en lang række mennesker giver den her øvelse jo underskud. Man kommer til at betale mere i skat, end man får i kraft af, at man ikke skal betale SP-bidrag. Vil skatteministeren ikke gerne bekræfte det, og hvis han ikke vil, så skal jeg bare henvisse til tabel 2 på side 19. Deraf fremgår det.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu er vi jo tilbage i den gamle klassiske diskussion, om SP-bidraget er en skat, eller det er en personlig opsparing. Derfor vil jeg bare sige, at alle, som har ydet et bidrag gennem SP, nu slipper i de næste 2 år for at skulle yde det bidrag.

Det er klart, at det får en række konsekvenser både for den kommunale og for den statslige skatteindtjening, ingen diskussion om det.

Men det samlede udbytte er, at folk med mellemindkomster, folk i bunden får en stor glæde af det her. Og jeg tror, at det, vi nu oplever, jo er, at Socialdemokraterne er bekymrede for, at vi her tager nogle initiativer på skattesiden, som sikrer, at flere kommer i arbejde, og at vi skubber til den udvikling, som nu er kommet i gang, på den rigtige måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hermed er spørgsmålene til skatteministeren afsluttet, og vi går til den videre behandling af forslagene her i salen i dag. Der kommer en række afstemninger om et øjeblik.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 93: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Ændring af regler om miljøgodkendelse m.v.).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 27/11 2003. Første behandling 16/12 2003. Betænkning 4/2 2004. Anden behandling 24/2 2004. Tillægsbetænkning 10/3 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (V, DF, KF, RV og KD) mod 41 (S, SF og EL).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 14.10

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 23: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Offentlighed i retsplejen).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen, fg.). (Fremsat 8/10 2003. Første behandling 30/10 2003. Betænkning 19/2 2004. Anden behandling 26/2 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Det fremgår af betænkningen, at vores endelige stillingtagen til lovforslaget ville afhænge af, om vores ændringsforslag blev vedtaget, og det blev ikke vedtaget. Og derfor undlader vi at stemme til loven.

Grunden til, at vi sammen med SF havde stillet et ændringsforslag, er, at lovforslaget indebærer, at det på offentligt sted bliver forbudt at fotografere personer, der er på vej til eller fra en retsbygning, hvis de er sigtede, tiltalte eller vidner i en retssag. Vi mener, det er for ubestemt et forbud både i tid og sted at indsætte, og derfor har vi foreslået, at vi i stedet fulgte medieansvarslovens almindelige system om, at det er offentliggørelsen af sådanne billeder, der skulle gøres forbudt.

Desværre var der ikke flertal for vores ændringsforslag, og derfor undlader vi altså at stemme for loven, fordi vi ikke mener, at vi skal begynde at indføre sådanne ubestemte forbud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 90 stemmer (V, S, DF, KF og RV); 8 (SF og EL) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.